

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

FACTORS AFFECTING THE ENGINEERING STUDENT
ACHIEVEMENT OF KING MONGKUT'S INSTITUTE
OF TECHNOLOGY LADKRABANG

ฉพ.
ร 267 ๗
2549

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 61673
วัน,เดือน,ปี..... 19 ก.ค. 2549

b..... 11601334
i.....

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ.2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกา ISBN 974 - 15 - 2211 - 8 ไม่นอญูยาดให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**FACTORS AFFECTING THE ENGINEERING STUDENT
ACHIEVEMENT OF KING MONGKUT'S INSTITUTE
OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL
CURRICULUM AND INSTRUCTION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

2006

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ในวงการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2006

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นโดยสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังเพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า คุณทหารลาดกระบัง
นักศึกษา	ระวีวรรณ ภาโสคา
รหัสประจำตัว	46069605
ปริญญา	ครุศาสตรบัณฑิตสาขารัฐประศาสนศาสตร์
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา
พ.ศ.	2549
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	ดร. ผดุงชัย ภูพัฒน์
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อานาจ ตั้งเจริญชัย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์และศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2548 จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น ได้จำนวน 260 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ มีทั้งหมด 9 ตอน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.79, 0.62, 0.58, 0.64, 0.83, 0.83, 0.76 และ 0.67 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 มี 1 ตัวแปรได้แก่ ความคาดหวังของผู้ปกครอง(X_3) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.189 และที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 มี 2 ตัวแปรได้แก่ ความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษา(X_5)และความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน(X_6) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.143 และ -0.155 ตามลำดับ

2. ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 มีความคาดหวังของผู้ปกครอง(X_3) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(X_7) การสนับสนุนของผู้ปกครอง(X_4) ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน(X_9) และความภาคภูมิใจ
ที่มีโอกาสเข้าศึกษา(X_5) ตามลำดับจากมากไปน้อย

สมการที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ คือ

$$Y' = 0.118 + 4.743 \times 10^{-2} X_3 + 1.506 \times 10^{-2} X_7 - 1.642 \times 10^{-2} X_4 - 2.113 \times 10^{-2} X_9 - 4.588 \times 10^{-2} X_5$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z'_y = 0.268 Z_3 + 0.200 Z_7 - 0.141 Z_4 - 0.189 Z_9 - 0.204 Z_5$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis title	Factors Affecting the Engineering Student Achievement of King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang.
Student	Miss Rawiwan Pasoda.
Student ID.	46069605.
Degree	Master of Industrial Education.
Programme	Vocational Curriculum and Instruction.
Year	2006.
Thesis Advisor	Dr. Phadungchai Papat.
Thesis Co-Advisor	Assistant Professor Dr. Amnart Tungjaroenchai.

ABSTRACT

The purposes of this research were to study the relationship between student achievement and the factors affecting the Engineering student achievement of King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang. The samples of this research were 260 Engineering undergraduate student in fourth year in the first semester of academic year 2005. The samples were randomly selected using stratified random sampling. The five rating scales questionnaire was consisted of 9 sections with reliability value of 0.79, 0.62, 0.58, 0.64, 0.83, 0.83, 0.76 and 0.67 respectively. Statistics for analyzing the data were percentage, arithmetic mean, standard deviation, Pearson's product moment correlation coefficient and multiple regression analysis.

The results of this research were as following:

1. There was statistical significant relationship at 0.01 level on one variables of the factors affecting student academic achievement. Those variables factors were the parent anticipate (X_3) were 0.189 and The statistical significant relationship at 0.05 level on two variables of the factors affecting student academic achievement. Those variables factors were the proud to study(X_5) and the friend relationships(X_6) were -0.143 and -0.155 respectively.

2. There was a statistical significant relationship at 0.05 level among five prediction factors of the student academic achievement by stepwise multiple regression. Those variables factors were the parent anticipate (X_3), the motivation studying (X_7), the parent's supports (X_4), the friend relationship (X_6), and the proud to study (X_5) respectively.

The multiple regression equation of raw scores and standard scores were as the following :

$$Y' = 0.118 + 4.743 \times 10^{-2} X_3 + 1.506 \times 10^{-2} X_7 - 1.642 \times 10^{-2} X_4 - 2.113 \times 10^{-2} X_9 - 4.588 \times 10^{-2} X_5$$

$$Z'_y = 0.268 Z_3 + 0.200 Z_7 - 0.141 Z_4 - 0.189 Z_9 - 0.204 Z_5$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจาก ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และศศ.ดร.อำนาจ ตั้งเจริญชัย ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำช่วยเหลือ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตลอดจนให้กำลังใจและติดตามความก้าวหน้าในระหว่างการจัดทำวิทยานิพนธ์ จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อวิทยานิพนธ์นี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่เสียสละช่วยเหลือ ตรวจสอบ และให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเครื่องมือในการวิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และนักศึกษาที่ได้ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นผลสำเร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ผู้เป็นที่เคารพรักยิ่ง รวมทั้งพี่ๆ ทุกคนที่ให้การสนับสนุนให้กำลังใจและช่วยเหลือทุกด้านตลอดมา

ขอขอบคุณพี่ๆ เพื่อนๆ นักศึกษาปริญญาโททุกท่านที่มีส่วนในการแนะนำช่วยเหลือและให้กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณบุคคลที่ผู้วิจัยมิได้กล่าวถึงไว้ในที่นี้ ที่ให้การสนับสนุน ตลอดจนเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ใดๆ จากวิทยานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่คุณพ่อ คุณแม่ ครูอาจารย์และผู้มีพระคุณที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้แก่ผู้วิจัยทุกท่าน ด้วยความเคารพยิ่ง

ระวีวรรณ ภาโสคา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	VIII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	3
1.4 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	4
1.5 ข้อตกลงเบื้องต้น.....	7
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.1 การจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์.....	9
2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	11
2.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	12
2.3.1 รายได้ของผู้ปกครอง.....	16
2.3.2 เจตคติที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน.....	18
2.3.3 ความคาดหวังของผู้ปกครอง.....	19
2.3.4 การสนับสนุนของผู้ปกครอง.....	20
2.3.5 ความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษา.....	21
2.3.6 นิสัยทางการเรียน.....	24
2.3.7 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	30
2.3.8 การบริการของสถานศึกษา.....	32
2.3.9 ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน.....	33
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	35

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	40
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	40
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	41
3.2.1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลของนักศึกษา.....	42
3.2.2 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติต่ออาจารย์ผู้สอน.....	42
3.2.3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครอง.....	42
3.2.4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการสนับสนุนของผู้ปกครอง.....	42
3.2.5 แบบสอบถามเกี่ยวกับความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษา.....	42
3.2.6 แบบสอบถามเกี่ยวกับนิสัยทางการเรียน.....	42
3.2.7 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	42
3.2.8 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริการสถานศึกษา.....	42
3.2.9 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน.....	43
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	46
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	61
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	61
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	64
บรรณานุกรม.....	69
ภาคผนวก.....	78
ภาคผนวก ก หนังสือขอความร่วมมือเกี่ยวกับการวิจัย.....	79
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	88
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	100

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำแนกตามสาขาวิชา.....	41
3.2 แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม.....	45
4.1 แสดงจำนวนร้อยละของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ.....	53
4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ของ บิดามารดาหรือผู้ปกครองรวมกันต่อเดือน.....	53
4.3 แสดงคะแนนเต็ม ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลความหมาย จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา.....	54
4.4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรที่ศึกษากับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ ทหารลาดกระบัง.....	55
4.5 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression) ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์.....	56
4.6 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression) ปัจจัยที่ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกปัจจัยรายด้าน.....	57
4.7 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน(Stepwise Multiple Regression) ของตัวแปร.....	58
4.8 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน(Stepwise Multiple Regression) ของตัวแปร.....	59

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันประเทศกำลังประสบกับปัญหาวิกฤตทางด้านเศรษฐกิจเนื่องจากปัจจัยต่างๆ หลายประการ เช่น ประชาชนภายในประเทศขาดความรู้ ความสามารถ การที่จะนำพาประเทศให้ผ่านพ้นวิกฤตทางด้านเศรษฐกิจครั้งนี้ได้นั้น จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายไม่ว่าจะเป็นนักธุรกิจ นักการเมือง พ่อค้าและประชาชน เป็นต้น และสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องมีการเร่งรัดพัฒนามากที่สุด คือ ทรัพยากรมนุษย์ เพราะมนุษย์ถือว่าเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญมากที่สุดของประเทศ เพราะถ้าทรัพยากรมนุษย์ในประเทศมีคุณภาพก็จะทำให้ประเทศมีการพัฒนาและมีความเจริญตามไปด้วย ในการที่จะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพได้นั้นต้องอาศัยการศึกษา (วิรัช กุมุทมาศ.2528:48) เพราะการศึกษาเป็นพื้นฐานของกระบวนการเสริมสร้างความรู้ ความสามารถและความเจริญองงามของบุคคล เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการดำรงชีวิต เสริมสร้างการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ จะเห็นได้ว่าการศึกษาคือ 2 กระบวนการที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์ทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม

จากเหตุผลดังกล่าวแสดงให้เห็นเป็นอย่างดีว่าคนเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดขีดความสามารถของประเทศ เนื่องจากศักยภาพของคนในประเทศจะเชื่อมโยงส่งผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวได้ในทุกด้าน โดยเฉพาะในปัจจุบันซึ่งเป็นยุคเศรษฐกิจใหม่ที่ต้องใช้ความรู้เป็นฐานในการดำเนินงานและกลไกสำคัญในการเตรียมคนให้พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลง ก็คือ การจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ(มนัสวี พยัคฆนันท์.2536:27) ดังนั้น การพัฒนาคนให้มีความรู้ ความสามารถจึงเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

การจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสามารถสำเร็จการศึกษาเพื่อออกไปรับใช้สังคมและประเทศชาติอย่างมีประสิทธิภาพ จึงเป็นสิ่งผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องคำนึงว่าการจัดการศึกษาอย่างไร ให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นที่น่าพอใจของทุกฝ่าย เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญที่แสดงถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวของผู้เรียนและเป็นสิ่งที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนอกจากจะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญาแล้วยังเกี่ยวข้องกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กับองค์ประกอบอื่นๆ อีกดังที่ Walberg (อ้างใน กัลยา อินทรสาร. 2540:8) กล่าวว่า องค์ประกอบต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม คือ 1) องค์ประกอบด้านคุณลักษณะผู้เรียน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์เดิม เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ 2) องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ได้แก่ พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนและ พฤติกรรมการสอนของครู 3) องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่ สภาพแวดล้อม ทางบ้าน สภาพของกลุ่มในห้องเรียนและกลุ่มเพื่อน ส่วน Briggs and Morore (อ้างใน วสันต์ ธานีทรชาร. 2542:7) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ 1) ประสพการณ์พื้นฐาน ได้แก่ คุณลักษณะนักเรียนคุณลักษณะครูผู้สอน 2) กระบวนการ ประกอบด้วย กระบวนการในการเรียนการสอน และ 3) ผลผลิต คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในขณะที่ Klausmeir (1961:28-29) ศึกษาพบว่าองค์ประกอบทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา ได้แก่ คุณลักษณะผู้เรียน คุณลักษณะทางด้านจิตใจคุณลักษณะของผู้สอน พฤติกรรมระหว่างผู้สอน กับผู้เรียน คุณลักษณะของพฤติกรรมเฉพาะตัวและแรงผลักดันจากภายนอกมีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกจากนี้อร์พินท์ ชูชม และอัจฉรา สุขารมณี (2531:11-40) กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ องค์ประกอบด้านปัญหาส่วนตัว ของนักเรียน องค์ประกอบด้านการเลี้ยงดูของบิดามารดา และด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน

ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาขีดความสามารถของตน ได้เต็มศักยภาพ รวมถึงการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนา ศักยภาพของผู้เรียน สิ่งที่น่าจะเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็คือ อายุ เพศ ภูมิการศึกษา เดิม และสภาพครอบครัว Hurlock. (อ้างใน สุภาภรณ์ ศศิฉิลกธรรม. 2543:4) ได้ศึกษาว่า นักเรียนที่ ประสบความสำเร็จในชีวิตส่วนมากจะมาจากครอบครัวที่มีบิดามารดามีเจตคติที่ดีต่อลูก และมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด การที่เด็กมีบิดามารดาเข้าใจตน ให้ความรักความอบอุ่นและ ช่วยเหลือในยามที่ต้องการ เด็กย่อมมีสุขภาพจิตที่ดี การที่ไม่มีปัญหาทางบ้านจะทำให้เด็กเรียน ได้เป็นอย่างดี และยังได้รับการสนับสนุนจากทางบ้าน เช่น ให้คำแนะนำเวลาที่มีปัญหา ในการเรียน แนะนำเทคนิคต่างๆ ในการเรียน

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังมุ่งเป็นคณะที่มีชื่อเสียง เป็นที่ ยอมรับระดับนานาชาติทางการศึกษาและการวิจัย ในสาขาวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี มุ่งมั่นให้การศึกษาและสนับสนุนการวิจัยระดับสูง เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ นักศึกษาและสังคม อย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับการศึกษในหลักสูตรวิศวกรรมศาสตร์นั้นต้องอาศัยความรู้ ความสามารถหลายอย่างประกอบกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ซึ่งมีผลกระทบ ต่อการเรียนประสพการณ์ที่ผิดพลาด ล้มเหลว อาจเป็นผลทำให้นักศึกษาไม่สามารถจะศึกษา

เอกสารต่อไปจนสำเร็จอันอาจจะมีผลกระทบกระเทือนถึงความก้าวหน้าทางการศึกษาได้

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ฌูพล แนวจำปา (อ้างในอุบลลักษณ์ ไชยชนะ.2543:2) ที่กล่าวถึงปัญหาการเรียนในมหาวิทยาลัยว่า นักศึกษาส่วนมากจะประสบปัญหาในการปรับตัวเข้ากับชีวิตในมหาวิทยาลัย ได้แก่ การฟังและจดคำบรรยายของอาจารย์ผู้สอน การแบ่งเวลา การร่วมกิจกรรมและการคบเพื่อน ทั้งนี้เนื่องมาจากสังคมในมหาวิทยาลัยมีสิ่งต่างๆ ที่แปลกแตกต่างไปจากสิ่งที่นักศึกษาเคยพบในอดีตจึงมีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเนื่องจากปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีเป็นจำนวนมาก และผลการวิจัยยังไม่ให้ผลสรุปที่แน่นอนได้ว่า ปัจจัยใดที่สำคัญที่จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียน และลดปัญหาการสูญเปล่าทางการศึกษา และเป็นการพัฒนาคนให้มีโอกาสแสดงความสามารถเต็มศักยภาพ และนำความรู้ไปประกอบอาชีพอย่างประสบความสำเร็จต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านการเรียน และด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านการเรียน และด้านสภาพแวดล้อม ในสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านการเรียน และด้านสภาพแวดล้อม ในสถานศึกษาส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1.4 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสรุปเป็นกรอบแนวความคิดได้ดังนี้

Bloom (1976:173)ได้ทำการศึกษาวิจัยตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่าตัวแปร 3 ประการที่เกี่ยวข้องคือ (1) พฤติกรรมด้านความคิด (2) คุณลักษณะทางด้านจิตใจ (3) คุณภาพการสอน

ศักดิ์ชัย ศิริศรี (2535)[Internet]ได้ทำการศึกษาวิจัยในองค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้ จังหวัดสงขลา โดยศึกษาและพบว่าตัวแปรที่ใช้ในการพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือผลการเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวส.)และเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์

พทิน แดงจวง (2537)[Internet]ได้ทำการศึกษาวิจัยองค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการสำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาระดับปริญญาโทของนักศึกษาสังกัดอุดมศึกษาของรัฐพบว่าความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษา ในหลักสูตรของสถานศึกษาและการบริการของสถานศึกษาเป็นตัวแปรสำคัญต่อผลสำเร็จทางการศึกษา

สนทยา เขมวิรัตน์ (2542:8)ได้ทำการศึกษาตัวแปรบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนคร ใน 7 ด้าน ประกอบด้วย ด้านภูมิหลังของนักศึกษา ด้านอาชีพของผู้ปกครอง ด้านสถานศึกษาสถานภาพสมรสของผู้ปกครองของนักศึกษา ด้านฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ด้านนิสัยในการเรียน ด้านพฤติกรรมการสอนของอาจารย์และด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

รุ่งกานต์ เพ็ชรสกล (2545 :20)ได้ทำการศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิตสถาบันราชภัฏราชนครินทร์ ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสิตประกอบด้วยพื้นฐานความรู้เดิม ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ความสัมพันธ์ในครอบครัว การสนับสนุนของผู้ปกครอง นิสัยทางการเรียน พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ การบริการนักศึกษา การเข้าร่วมกิจกรรม ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

วรรณ อึ้งสิทธิพูนพร (2544:5)ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสิตประกอบด้วย นิสัยการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง เจตคติที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน

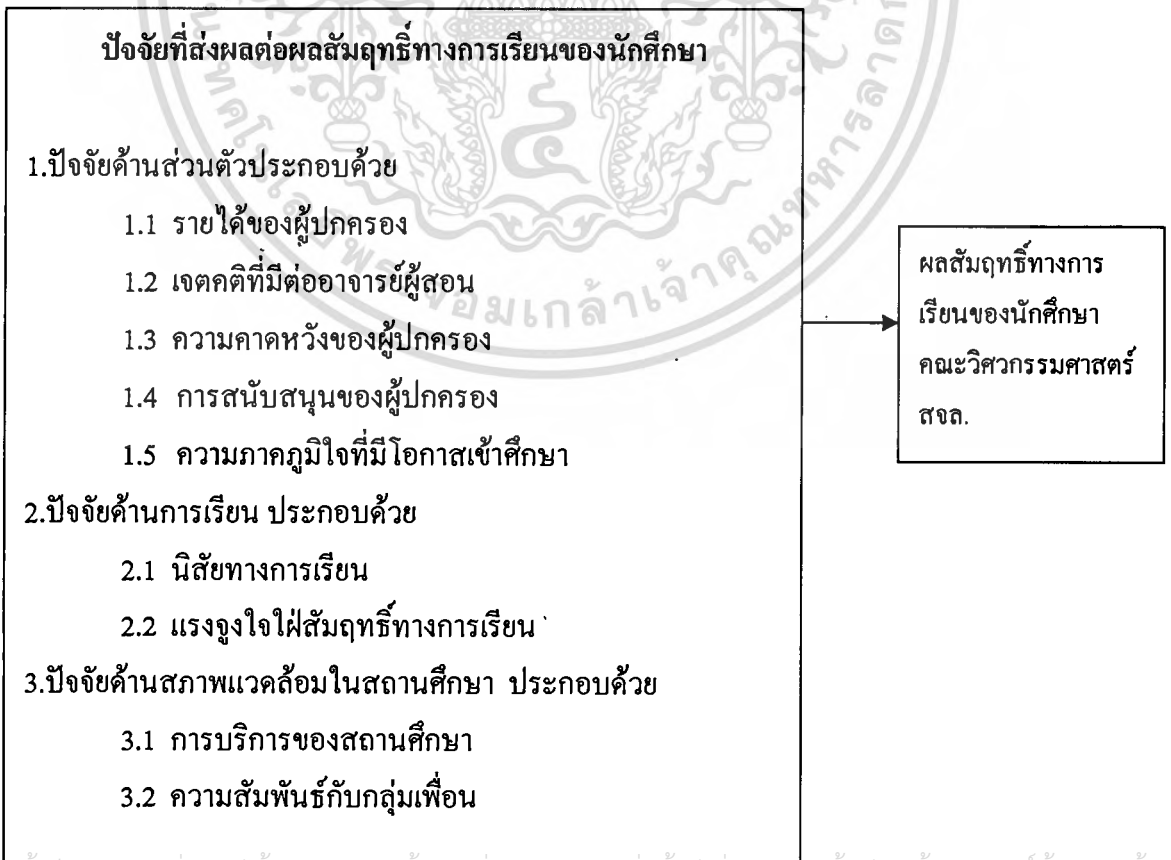
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมธี ธรรมวัฒนา (2544:41-50) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีสถาปัตยกรรม สถาบันราชภัฏ ประกอบด้วย เจตคติต่อ การเรียน ความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษา พฤติกรรมทางการเรียนของนักศึกษา การบริการ ของสถานศึกษา

จากกรอบแนวคิดและทฤษฎีข้างต้น ผู้วิจัยได้คัดเลือกตัวแปรบางตัวที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง กับนักศึกษาและอาจเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยศึกษาวิเคราะห์ ทบทวนแนวคิดทฤษฎีต่างๆ ของงานวิจัย จากนั้นจึง นำมาสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดทางทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยสรุปปัจจัยจำนวน 3 ด้าน ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ดังภาพที่ 1.1 ได้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านส่วนตัวประกอบด้วย รายได้ของผู้ปกครอง เจตคติที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน ความคาดหวังของผู้ปกครอง การสนับสนุนของผู้ปกครอง ความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษา
2. ปัจจัยด้านการเรียนประกอบด้วย นิสัยทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทางการเรียน
3. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา ประกอบด้วย การบริการของสถานศึกษา ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่เรียนระดับปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ที่ศึกษาอยู่ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีจำนวนประชากร 796 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ด้วยวิธีกำหนดสัดส่วนกลุ่มตัวอย่าง จากนักศึกษาที่ศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ที่ศึกษาอยู่ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยใช้เกณฑ์การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของ Krejcie และ Morgan (อ้างใน บุญชม ศรีสะอาด, 2546:39-40) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 260 คน

1.5.2 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรพยากรณ์ ได้แก่

1.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ประกอบด้วย

- 1.1.1 รายได้ของผู้ปกครอง
- 1.1.2 เจตคติที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน
- 1.1.3 ความคาดหวังของผู้ปกครอง
- 1.1.4 การสนับสนุนของผู้ปกครอง
- 1.1.5 ความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษา

1.2 ปัจจัยด้านการเรียน ประกอบด้วย

- 1.2.1 นิสัยทางการเรียน
- 1.2.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.3 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา ประกอบด้วย

- 1.3.1 การบริการของสถานศึกษา
- 1.3.2 ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน

2. ตัวแปรเกณฑ์คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1.6 ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการวิจัยครั้งนี้ไม่รวมนักศึกษาวิทยาเขตระยอง วิทยาเขตชุมพร

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา หมายถึง ตัวแปรที่มีส่วนส่งเสริมหรืออุปสรรคต่อความสามารถในการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปัจจัยด้านส่วนตัวประกอบด้วย รายได้ของผู้ปกครอง เจตคติที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน ความคาดหวังของผู้ปกครอง การสนับสนุนของผู้ปกครอง ความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษา ปัจจัยด้านการเรียน ประกอบด้วย นิสัยทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา ประกอบด้วย การบริการของสถานศึกษา ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน ที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์

1.7.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว หมายถึง รายได้ของผู้ปกครอง เจตคติที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน ความคาดหวังของผู้ปกครอง การสนับสนุนของผู้ปกครอง ความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษา

1.7.1.1 รายได้ผู้ปกครอง หมายถึง สถานภาพของครอบครัว โดยดูจากรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง

1.7.1.2 เจตคติที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน หมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ผู้สอน ได้แก่ ภาษาที่ใช้ อารมณ์ของอาจารย์ผู้สอน โดยพิจารณาภาพรวมของอาจารย์แต่ละคนและพิจารณาอาจารย์ทั้งหมดที่นักศึกษาเรียนด้วย ทำให้นักศึกษามีการตอบสนอง จะวัดจากการตอบสนองตอบต่อแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

1.7.1.3 ความคาดหวังของผู้ปกครอง หมายถึง ความหวังของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ในเรื่องการศึกษาและการทำงาน ได้แก่ การศึกษาต่อ การนำความรู้ไปประกอบอาชีพ ความมานะพากเพียรสามารถวัดออกมาเป็นคะแนนได้ จากการให้นักศึกษาสนองตอบต่อแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

1.7.1.4 การสนับสนุนของผู้ปกครอง หมายถึง การที่บิดามารดาหรือผู้ปกครอง สนับสนุนการเรียนของนักศึกษา ได้แก่ การสนับสนุนค่าใช้จ่ายทั้งหมดเกี่ยวกับการเรียน การให้คำแนะนำ การให้กำลังใจ การวางอนาคตเกี่ยวกับการเรียน การให้ความร่วมมือและสนับสนุนในการทำกิจกรรม

1.7.1.5 ความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษา หมายถึง ความภาคภูมิใจในตนเอง ว่าเป็นการประเมินคุณค่าของตนเองและทัศนคติต่อตนเอง ในด้านการยอมรับหรือไม่ยอมรับ

เกี่ยวกับตนเอง ทำให้บุคคลนั้นรู้สึกว่าคุณมีความสามารถ ความสำคัญ ประสบความสำเร็จ และมีคุณค่าสังเกตุได้จากคำพูดและพฤติกรรมที่แสดงออก

1.7.2 ปัจจัยด้านการเรียน หมายถึง นิสัยทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.7.2.1 นิสัยทางการเรียน หมายถึง ลักษณะพฤติกรรมของนักศึกษา ในการเรียน การเตรียมตัวทบทวนบทเรียน การเตรียมตัวและเทคนิคการเรียน การแบ่งเวลาเรียน การตั้งใจเรียนและเอาใจใส่ในการเรียน การเตรียมแผนการเรียนและการทำงาน

1.7.2.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลที่พัฒนาการดีขึ้น อันเป็นผลมาจากการเรียน การฝึกอบรม ซึ่งประกอบด้วยความสามารถทางสมอง ความรู้ทักษะ ความรู้ลึก

1.7.3 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง หมายถึง การบริการของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน

1.7.3.1 การบริการของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง หมายถึง การอำนวยความสะดวกหรือการเอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน ในสถาบันฯ ประกอบด้วย การมีห้องสำหรับศึกษาค้นคว้าหรือทำงานกลุ่ม มีหนังสือที่เกี่ยวข้องกับสาขาเพียงพอเหมาะสม มีการจัดหาเนื้อหาในหลักสูตรที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในการทำงาน มีอุปกรณ์ทางการเรียนให้นักศึกษาใช้ได้อย่างทั่วถึงมีบุคลากรทางการสอนเพียงพอกับการเรียนการสอน มีการจัดบริการทางวิชาการในลักษณะการเสริมหลักสูตรให้ความรู้แก่นักศึกษาใน ด้านต่างๆ

1.7.3.2 ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน หมายถึง ลักษณะที่นักศึกษาและเพื่อนปฏิบัติต่อกันเกี่ยวกับการเรียน ได้แก่ การคบเพื่อน การใช้เวลา การช่วยเหลือแนะนำ

1.7.4 นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ระดับปริญญาตรี (หลักสูตรปกติและนักศึกษาโครงการพิเศษ) รับผู้ที่สำเร็จการศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ผ่านการสอบ คัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย มีระยะเวลาในการศึกษาทั้งสิ้น 4 ปี และกำลังศึกษาอยู่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548

1.7.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา หมายถึง ผลการเรียนที่เป็นระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average) ตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาจนถึง ภาคเรียนที่ 1 ของปีการศึกษา 2548 ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ระดับปริญญาตรี (หลักสูตรปกติและนักศึกษาโครงการพิเศษ) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะดำเนินการตรวจสอบเอกสารตามหัวข้อต่อไปนี้

- 2.1 การจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์
- 2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 การจัดการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์

คณะวิศวกรรมศาสตร์มีปรัชญาและวัตถุประสงค์เพื่อ ผลิตบัณฑิตในระดับปริญญาตรีทางวิศวกรรมศาสตร์ที่มีคุณธรรมและมีความรู้ด้านวิศวกรรมศาสตร์ สามารถนำไปประกอบอาชีพและปรับปรุงตนให้เข้ากับสภาพสังคมปัจจุบันรวมทั้งสามารถพัฒนาตนเองในด้านวิชาการระดับสูงต่อไปได้

ประวัติคณะวิศวกรรมศาสตร์

ประวัติความเป็นมาของการก่อตั้งและพัฒนาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สามารถสรุปได้ดังนี้ วันที่ 24 สิงหาคม พุทธศักราช 2503 ได้มีพิธีลงนาม ในข้อตกลงความร่วมมือจัดตั้ง “ ศูนย์ฝึกโทรคมนาคมนนทบุรี ” ขึ้น โดยเป็นโครงการความร่วมมือระหว่างรัฐบาลไทยและรัฐบาลญี่ปุ่น วันที่ 16 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2505 เริ่มดำเนินการสอนเป็นครั้งแรกใน 2 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตร 6 เดือน สำหรับข้าราชการทหาร ดำรง และพนักงานองค์กรในสายงานโทรคมนาคม และหลักสูตร 1 ปี สำหรับนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนกรมไปรษณีย์โทรเลข หรือจบปีที่ 2 จากโรงเรียนอาชีวศึกษาชั้นสูง แผนกวิทยุโทรคมนาคม โดยในระยะแรก มีอาจารย์ชาวไทย จำนวน 10 คน และอาจารย์ชาวญี่ปุ่น จำนวน 8 คน โดยมีนักเรียนรุ่นแรก จำนวน 23 คน เดือนมิถุนายน พุทธศักราช 2505 ได้มีการปรับปรุงหลักสูตร 1 ปี เป็นหลักสูตร 3 ปี ซึ่งมีคุณวุฒิระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

พุทธศักราช 2511 “ ศูนย์ฝึกโทรคมนาคมนนทบุรี ” ได้รับการยกฐานะเป็น “ วิทยาลัยโทรคมนาคม นนทบุรี ” พุทธศักราช 2511 “ วิทยาลัยโทรคมนาคมนนทบุรี ” ได้ปรับปรุงหลักสูตรปวส. จากหลักสูตร 3 ปี เป็นหลักสูตร 5 ปี ในสาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม และมี

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะดำเนินการตรวจสอบเอกสารตามหัวข้อต่อไปนี้

ไม่ว่าการณ์ใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักศึกษา รุ่นแรก ในปีพุทธศักราช 2512 จำนวน 49 คน วันที่ 13 มกราคม พุทธศักราช 2513 สภาผู้แทนราษฎรให้ความเห็นชอบ ร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยี โดยให้ใช้ชื่อว่า “ สถาบันเทคโนโลยี ” ประกอบด้วย วิทยาลัยโทรคมนาคมนนทบุรี วิทยาลัยเทคนิคธนบุรี และ วิทยาลัยเทคนิคพระนครเหนือวันที่ 24 เมษายน พุทธศักราช 2514 ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาต ให้ใช้พระนาม “ พระจอมเกล้า ” เป็นชื่อของสถาบันทั้ง 3 วิทยาเขต ประกอบด้วย วิทยาเขตนนทบุรี วิทยาเขตธนบุรีและวิทยาเขตพระนครเหนือ ภายใต้พระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า โดยมีฐานะเป็นกรม สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ วันที่ 6 มิถุนายน พุทธศักราช 2515 สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน(ก.พ.)ได้รับรองปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม วันที่ 24 สิงหาคม พุทธศักราช 2515 วิทยาลัยโทรคมนาคมนนทบุรี ได้รับอนุมัติให้เปลี่ยนสถานภาพเป็น “ คณะวิศวกรรมศาสตร์ ” วันที่ 29 มิถุนายน พุทธศักราช 2517 ได้มีการโอนสังกัดของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ไปสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และได้มีการสร้างวิทยาเขตแห่งใหม่ขึ้นที่เขตลาดกระบังกรุงเทพฯ ฯ ในที่ดินของเจ้าพระยาสุรวงษ์ ไวยวัฒน์ (วร บุนนาค) ในเนื้อที่ประมาณ 1,000 ไร่

พุทธศักราช 2518 คณะวิศวกรรมศาสตร์ ได้เปิดสอนในระดับปริญญาโท “ หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า ” พุทธศักราช 2521 คณะวิศวกรรมศาสตร์ ร่วมกับกรมวิเทศสหการและรัฐบาลญี่ปุ่น จัดการอบรมนานาชาติ หลักสูตรเทคโนโลยีโทรคมนาคมขึ้นเป็นครั้งแรก ซึ่งประกอบด้วยผู้เข้ารับการอบรมจากประเทศต่างๆ แถบเอเชีย และหน่วยงานการสื่อสาร โทรคมนาคมแห่งประเทศไทย นับถึงปัจจุบันพุทธศักราช 2525 คณะวิศวกรรมศาสตร์เปิดสอนในระดับปริญญาเอก “ หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า ” เป็นแห่งแรกในประเทศไทย

จากจุดเริ่มต้นของศูนย์ฝึกโทรคมนาคม ในปีพุทธศักราช 2503 ซึ่งมีนักศึกษา รุ่นแรก 23 คน คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และมุ่งมั่นที่จะผลิตบัณฑิตทางวิศวกรรมศาสตร์ที่มีความรู้ ความสามารถ และมีคุณธรรมสู่สังคมอย่างต่อเนื่อง ในปัจจุบันคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นคณะวิศวกรรมศาสตร์ระดับแนวหน้าของประเทศที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ ได้ดำเนินการจัดเรียนการสอนและการวิจัยในด้านวิศวกรรมศาสตร์อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถผลิตวิศวกรที่มีคุณภาพทั้งในระดับปริญญาตรี ปริญญาโทและปริญญาเอกในหลายสาขาทางวิศวกรรมศาสตร์ โดยประกอบด้วยภาควิชา รวมทั้งสิ้น 13 ภาควิชา และประกอบด้วยศูนย์วิจัยทางวิศวกรรมศาสตร์ ที่ให้บริการและสนับสนุน การดำเนินการวิจัยจำนวน 2 ศูนย์ โดยในปัจจุบัน มีคณาจารย์จำนวน 274 คน และบุคลากรที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สนับสนุนงานด้านวิชาการจำนวน 251 คน ทำให้สามารถดำเนินการจัดการเรียนการสอนสำหรับ นักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีจำนวนนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ทั้งระดับปริญญาตรี ปริญญาโทและปริญญาเอก รวมทั้งสิ้น 6,104 คน และในปีพุทธศักราช 2545 คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ผลิตบัณฑิต ทางวิศวกรรมศาสตร์ ที่มีคุณภาพเข้าสู่สังคมเป็นจำนวนทั้งสิ้น 1,601 คน

คณะวิศวกรรมศาสตร์มีการจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี 14 สาขา คือ

1. หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม
2. หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า
3. หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์
4. หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์
5. หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมระบบควบคุม
6. หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล
7. หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา
8. หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมการวัดคุม
9. หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมสารสนเทศ
10. หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเกษตร
11. หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเคมี
12. หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมอาหาร
13. หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม
14. หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์เชิงกล

2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นผลผลิตทางการศึกษาที่มีส่วนเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับปัจจัยหลายๆด้าน นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมาย และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาไว้ ดังนี้

Meily (อ้างในศรัญญา เมฆแก้ว 2536:51) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรียกว่า เป็นขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียนที่อาศัยความสามารถเฉพาะบุคคล โดยตัวที่ชี้บ่งถึงสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนอาจได้มาจากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ เช่น การสังเกต การตรวจการบ้าน หรืออาจได้ในรูปของระดับคะแนนที่ได้จากโรงเรียน หรืออีกวิธีหนึ่งอาจวัดด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อภิญา เจิมประไพ (2538:21) อธิบายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถทางการแสดงออกซึ่งความสำเร็จของบุคคลในการเข้าถึงความรู้ใดๆซึ่งสามารถวัดด้วยแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทั่วไป

ศศิธร ศรีวิเชียร (2539:31) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถหรือความสำเร็จของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมซึ่งสามารถวัดได้

สนทยา เขมวิรัตน์ (2542:6) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้หรือความสามารถของบุคคลที่ได้มาจากการเรียนรู้และความสามารถ โดยสามารถนำไปใช้แก้ปัญหาหรือศึกษาต่อเนื่องได้ ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถวัดได้ด้วยแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทั่วไป

นอกจากความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ศิริพร คีสุขแสง (2529 :11) ได้ให้ความคิดเห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือผลลัพธ์ทางการศึกษาเป็นผลที่เกิดจากปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ขององค์ประกอบต่างๆของกระบวนการผลิต ผลผลิต และมีบริบท ทั้งนี้ในการแปลผลจำเป็นต้องคำนึงถึงองค์ประกอบที่สำคัญและจำเป็นในการอธิบายความเฉพาะกาล 4 ด้านคือ หลักสูตรและเนื้อหาวิชา ตัวผู้เรียนและการเรียน ตัวครูและการสอน และสภาพแวดล้อม

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลที่พัฒนาการดีขึ้น อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน การฝึกอบรม ซึ่งประกอบด้วยความสามารถทางสมอง ความรู้ทักษะ ความรู้ลึก ค่านิยมต่างๆ ความสัมฤทธิ์ผลนี้อาจจะทดสอบได้ด้วยแบบทดสอบวัดผลการเรียนที่ใช้กันอยู่ทั่วไป เช่น ในการสอบซ่อม การสอบกลางปี การสอบประจำเดือน หรือประจำปี เป็นต้น

2.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การจัดกระบวนการเรียนรู้ในสถาบันการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นในการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นในการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานหรือในระดับอุดมศึกษาก็ตาม จักประสบผลสำเร็จอย่างเต็มที่หรือไม่ขึ้นอยู่กับหนึ่งสามารถพิจารณาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหรือนักศึกษา ซึ่งเป็นผลผลิตของสถาบันศึกษานั้นๆฉะนั้นสถาบันการศึกษาจึงต้องพยายามให้นักศึกษาหรือผู้สำเร็จการศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับสูง แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะเป็นเช่นไรนั้นมีส่วนที่ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆที่จะสามารถส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะเป็นเช่นไรนั้นมีส่วนที่ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆที่จะสามารถส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เอกสารและงานวิจัยนี้

พินความรู้เดิมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เมื่อกล่าวถึงการสอนกิจกรรมส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นไปที่ผู้สอน ซึ่งในสภาพการเรียนการสอนมีอยู่สามส่วน คือ ส่วนของผู้สอน ส่วนของผู้เรียนและปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน โดยเฉพาะในส่วนของผู้เรียน ข้อมูลส่วนตัวและพินความรู้เดิมของผู้เรียน เป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่ประสิทธิภาพตรงกับความต้องการ ความสามารถ ความสนใจของผู้เรียนและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนในหลักสูตร ซึ่งในส่วนของการใช้ข้อมูลพินความรู้เดิมในการคัดเลือกนักศึกษาเพื่อเข้าศึกษาเพื่อศึกษาในระดับปริญญาตรีของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ เกรดเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นเกณฑ์ส่วนหนึ่งในการพิจารณาตัดสินใจ โดยมุ่งหวังว่าเกรดเฉลี่ยสะสมที่ผ่านมาใช้พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้ ซึ่งพินความรู้เดิมจะเป็นส่วนที่จะสามารถส่งเสริมการเรียนของนักศึกษาได้ในลักษณะของการถ่าย โยงการเรียนรู้อันนี้

Slavin (1994:247) ได้ให้ความหมายว่า การถ่าย โยงการเรียนรู้อันนี้ หมายถึง การประยุกต์ใช้ความรู้ที่เรียนมาจากสถานการณ์หนึ่ง ไปใช้เรียนรู้อันนี้ในสถานการณ์ใหม่

มาลี จุฑา (2542:142) กล่าวว่า การถ่าย โยงการเรียนรู้อันนี้มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้อันนี้ของบุคคล เพราะว่าผู้เรียนสามารถนำความรู้เดิมมาสัมพันธ์กับความรู้ใหม่ได้ ซึ่งจะช่วยให้การเรียนรู้อันนี้บทเรียนใหม่ได้รวดเร็วขึ้น โดยการถ่าย โยงการเรียนรู้อันนี้ (Transfer of learning) หมายถึง เป็น การนำผลการเรียนรู้อันนี้จากสถานการณ์หนึ่งไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับอีกสถานการณ์หนึ่งการนำผลการเรียนรู้อันนี้จากสถานการณ์หนึ่งไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับอีกสถานการณ์หนึ่ง เช่น การนำผลการเรียนรู้อันนี้ง่ายขึ้น เป็นต้น โดยการถ่าย โยงการเรียนรู้อันนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

การถ่าย โยงทางบวก (Positive Transfer) เป็นการนำผลการเรียนรู้อันนี้ครั้งก่อนมาเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้อันนี้ครั้งใหม่ ทำให้เรียนรู้อันนี้ช้าลง

โดยมีองค์ประกอบที่มีผลต่อการถ่าย โยงการเรียนรู้อันนี้ สรุปได้ดังนี้

1.ระดับเชี่ยวชาญของผู้เรียน ถ้าผู้เรียนมีระดับเชี่ยวชาญสูงย่อมส่งผลดีต่อการถ่าย โยงการเรียนรู้อันนี้

2.ความคล้ายคลึงกันของบทเรียน เช่น ผู้เรียนรู้อันนี้วิธีขับขี่ยานยนต์แล้ว จะช่วยให้การเรียนรู้อันนี้วิธีขับขี่ยานยนต์ได้เร็วขึ้น

3.ความสมบูรณ์ของความคิดรวบยอด ถ้าผู้เรียนได้เรียนรู้อันนี้บทเรียน โดยมีความสมบูรณ์ของความคิดรวบยอด จะช่วยในการเรียนรู้อันนี้เรื่องราวที่เกี่ยวข้องได้ดีขึ้น

4.การนำไปประยุกต์ใช้ ถ้าผู้เรียนรู้อันนี้วิธีการนำไปประยุกต์ใช้ในเหตุการณ์ได้จะช่วยในการถ่าย โยงการเรียนรู้อันนี้ได้ดีขึ้น

Dennis (1981:1508 A) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่ทำให้ให้นักศึกษาอินเดียอเมริกันออก

ได้ผลการศึกษาเช่นเดียวกันคือ เกรดเฉลี่ยสะสมในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถพยากรณ์ความสำเร็จในการเรียนระดับชั้นมหาวิทยาลัยได้ดี

ปราณี จำนงเจริญ (2534:๗) ได้ทำการวิจัยการเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา 11 ที่ได้จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณและการวิเคราะห์หุ้พระดับ จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในเขตการศึกษาที่ 11 จำนวน 1,821 คน พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเดิมมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

กัลยา อินทรสาร (2540)[Internet] ได้ทำการวิจัยของค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ได้มาจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอนได้จำนวน 253 คน พบว่าพื้นฐานความรู้เดิมสามารถพยากรณ์เปลี่ยนแปลงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 26.77

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาหลายท่านได้ศึกษาไว้ดังนี้

Geisert และ Dunn (1991:219 – 220) อธิบายว่า ผู้เรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือไม่เพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับรูปแบบการเรียนของแต่ละคน และขึ้นอยู่กับปัจจัยดังต่อไปนี้คือ

1. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม เช่น เสียง แสง อุณหภูมิ และการจัดที่นั่งในห้องเรียน
2. ปัจจัยด้านสภาพอารมณ์ เช่น แรงจูงใจ ความเพียรพยายาม ความรับผิดชอบ
3. ปัจจัยด้านสภาพสังคม เช่น การทำงานคนเดียว ทำงานเป็นคู่ ทำงานเป็นกลุ่มความต้องการบรรยากาศในการทำงานแบบเข้มงวดหรือเป็นกันเอง
4. ปัจจัยด้านสภาพร่างกาย เช่น สมรรถภาพทางกาย ความต้องการพักผ่อนการเคลื่อนไหวร่างกายในขณะที่เรียน ช่วงเวลาที่เรียนรู้ได้ดีที่สุด
5. ปัจจัยด้านจิตวิทยา เช่น โลกทัศน์ ความถนัดในการใช้สมองซีกซ้าย บุคลิกลักษณะ เช่น เป็นคนสุขุมรอบคอบ หรือเป็นคนหุนหันพลันแล่น

จากแนวความคิดดังกล่าว กล่าวได้ว่าปัจจัยที่ทำให้แต่ละบุคคลเรียนรู้ได้ แตกต่างกันอย่างแยกออกเป็นด้านต่างๆ ได้ 5 ด้าน คือ

1. ด้านจิตใจ ได้แก่
 - 1.1.1 แรงจูงใจ
 - 1.1.2 ระดับผลการเรียนที่คาดหวัง
 - 1.1.3 การตั้งเป้าหมาย
 - 1.1.4 ความเพียรพยายาม
 - 1.1.5 ความรับผิดชอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1.6 ความต้องการ ได้แก่ ความต้องการสภาพการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ดีที่สุด เช่น บางคนเรียนได้ดีถ้าได้พูดคุย

2. ด้านสรีระวิทยา ได้แก่

2.1.1 สมอส่วนที่เรียกว่าเฮมิซเฟียร์ (Hemisphere Function)

2.1.2 สมรรถภาพทางกาย

2.1.3 การพักผ่อน

2.1.4 การเคลื่อนไหวร่างกายในขณะที่เรียน

2.1.5 ช่วงเวลาเรียนรู้ได้ดีที่สุด

2.1.6 ประสาทสัมผัสในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ

3. ด้านวิธีการ ได้แก่

3.1.1 ได้รับข่าวสารข้อมูลที่เป็นระบบ หมวดยุทธ์

3.1.2 วิธีการเรียนรู้ที่ชอบ ได้แก่ ใช้การฟัง การอ่าน หรือการลงมือปฏิบัติจริง

3.1.3 วิธีการในการนำตนเองไปสู่ความสำเร็จ เช่น ผู้เรียนบางคนจะวางเป้าหมายเป็นของตนเองแล้วทำให้ได้ตามที่ตั้งไว้เพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จ บางคนจะใช้วิธีแข่งขันกับคนอื่น ๆ เพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จ

4. ด้านสิ่งแวดล้อมในห้องเรียน ได้แก่

4.1.1 การจัดที่นั่งชั้นเรียน

4.1.2 แสง เสียง อุณหภูมิ

4.1.3 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เช่น บทบาทในการเป็นผู้นำ

4.1.4 ลักษณะการทำงาน เช่น ทำงานคนเดียว ทำงานเป็นคู่ ทำงานเป็นกลุ่ม

4.1.5 ความต้องการบรรยากาศในการทำงานแบบเข้มงวดหรือเป็นกันเอง

4.1.6 วิชาที่เรียน เช่น คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์

5. ด้านจิตวิทยา ได้แก่

5.1.1 โลกทัศน์

5.1.2 ความถนัดในการใช้สมองซีกซ้าย

5.1.3 บุคลิกลักษณะ เช่น เป็นคนสุขุมรอบคอบ หรือเป็นคนหุนหันพลันแล่น

ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้มีความสัมพันธ์และผสมผสานกัน และมีผลทำให้บุคคลมีการเรียนรู้ที่ช้า เร็ว แตกต่างกัน

ในการจัดการเรียนการสอนนั้น สิ่งที่คุณต้องการ คือ การทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในสิ่งที่เรียนทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติให้มากที่สุด ซึ่งองค์ประกอบที่ส่งผลหรือมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นมีหลายประการ ดังที่นักการศึกษาหลายท่านได้ศึกษาและสรุปไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากนั้น Klausmier (1961:28–29; อ้างใน สนธยา เขมวรัตน์. 2542:10) ยังได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า นอกจากเกิดจากตัวผู้เรียนเองและผู้สอนแล้ว ยังมีองค์ประกอบอื่นๆที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอีกหลายอย่าง เช่น บ้าน สิ่งแวดล้อม และการศึกษาส่วนตัวของผู้เรียน เป็นต้น เขาได้เสนอ รูปแบบขององค์ประกอบเหล่านี้ไว้ 6 ประการ คือ

1.คุณลักษณะของผู้เรียน ได้แก่ ความพร้อมทางสมองและความสามารถทางสติปัญญา ความพร้อมทางร่างกาย และความสามารถทางทักษะของร่างกาย คุณลักษณะทางจิตใจซึ่งได้แก่ ความสนใจ แรงจูงใจ เจตคติ และค่านิยม สุขภาพ ความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง ความเข้าใจในสถานการณ์ อายุ และเพศ

2.คุณลักษณะของผู้สอน ได้แก่ สติปัญญา ความรอบรู้ในวิชาที่สอน การพัฒนาความรู้ ทักษะทางร่างกาย คุณลักษณะทางจิตใจ สุขภาพ ความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง ความเข้าใจในสถานการณ์ อายุ และเพศ

3.พฤติกรรมระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการเรียน การสอนทั้งหลาย กล่าวคือ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความคิด และการสอนอธิบาย ทักษะทางร่างกาย ลากกระทำทางจิตใจและความรู้สึก

4.คุณลักษณะของกลุ่ม ได้แก่ โครงสร้าง เจตคติ ความสามัคคีและการเป็นผู้นำ

5.คุณลักษณะของพฤติกรรมเฉพาะตัว ได้แก่ การสนองตอบ เครื่องมือ อุปกรณ์ เป็นต้น

6.แรงผลักดันภายนอก ได้แก่ บ้าน สิ่งแวดล้อม อิทธิพลทางศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น จากการศึกษา เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนนั้นพบว่า มีปัจจัยต่างๆ จำนวนมากที่เกี่ยวข้องด้วยแต่พอสรุปได้ว่าเป็นปัจจัยที่อยู่ในด้านคุณลักษณะต่างๆ ของตัวผู้เรียน ผู้ปกครอง สถาบันที่เรียนเกี่ยวกับพฤติกรรม การเรียนการสอนและกิจกรรมที่ทำ สภาพแวดล้อมต่างๆ และกลุ่มเพื่อน และในจำนวนนี้ผู้วิจัยได้สนใจและเลือกมาศึกษาเฉพาะที่สำคัญจำนวน 10 ตัวแปร ที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน คือ เพศ สุขภาพ นิสัยทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง เจตคติที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน และการทำกิจกรรมเสริมหลักสูตร ซึ่งแต่ละตัวแปรได้ศึกษาไว้ดังนี้

2.3.1 รายได้ของผู้ปกครอง

รายได้ของผู้ปกครองเป็นตัวแปรตัวหนึ่ง ซึ่งมักถูกนำมาศึกษาถึงอิทธิพลที่จะมีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน เพ็ญศรี อรุณรุ่งเรือง (2522 :7) กล่าวว่า รายได้ หมายถึงสิ่งที่ได้รับเป็นเงิน จากการประกอบอาชีพอย่างใดอย่างหนึ่งรวมถึงการเป็นเจ้าของทรัพย์สินต่างๆ ที่

ทำประโยชน์ให้แก่เจ้าของในรูปแบบของสิ่งที่คิดเป็นตัวแทนได้ ถ้าบุคคลใดมีรายได้ที่สามารถใช้จ่ายในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสภาพความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น ก็ย่อมสามารถที่จะใช้จ่ายเงินนั้นเพื่อการศึกษาของตัวเองหรือของลูกให้สูงขึ้นได้เช่นกัน ดังนั้นบิดามารดาที่มีรายได้สูงจึงสามารถส่งเสริมและสนับสนุนให้ลูกประสบความสำเร็จได้มากกว่าบิดามารดาที่มีรายได้ต่ำ

ตัวแปรเศรษฐกิจ – สังคมมีผลต่อการสอบเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา Prescott (อ้างในสนธยา เขมวรัตน์ .2542 :9) ผู้อำนวยการค้นคว้าเรื่องเด็กแห่งมหาวิทยาลัยแมริแลนด์ ได้ทำการวิจัยและพบว่าสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับFrankle (1962:87) ที่ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีผลต่อการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาพบว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ และจากการศึกษาของ Eichhorn และ Kallas (1962 : 507-512) พบว่ารายได้ของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้จากงานวิจัยของ Garrison และ คณะ (1964 :105)ก็เช่นเดียวกันที่พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นองค์ประกอบที่ทำให้ผู้เรียนเรียนได้ดีหรือไม่ดี โดยพบว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมค่อย ย่อมจะขาดประสบการณ์ต่างๆ ที่จะช่วยในการเรียนรู้ ผลการวิจัยของ แกริสันและคณะแสดงว่า ฐานะทางเศรษฐกิจและครอบครัวมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Worthington และ Grant (อ้างในทำนุ วงษ์น้อย.2531:43)ที่ศึกษาองค์ประกอบที่มีผลต่อความสำเร็จทางการเรียนของนิสิตปีที่1มหาวิทยาลัยยูทาห์ (Utah) พบว่านิสิตที่บิดา มารดา มีรายได้สูงและปานกลาง จะได้รับผลสำเร็จทางการเรียนสูง เช่นเดียวกับการศึกษาของ Wrigt และ Bean (1974 : 277) และ Ginberg (1977:5697) ซึ่งศึกษาพบว่าอิทธิพลขององค์ประกอบด้านเศรษฐกิจและสังคมที่มีต่อผลการเรียน ตัวแปรรายได้ของครอบครัวเป็นตัวทำนายเกรดเฉลี่ยได้ดีที่สุดตัวหนึ่งในกลุ่มตัวแปรขององค์ประกอบด้านเศรษฐกิจและสังคมนอกจากนี้ Dear (1975 :7675) ทำการวิจัยกับนักศึกษา ระดับวิทยาลัย จำนวน 240 คน ในสหรัฐอเมริกา พบว่า รายได้ของบิดา มารดา มีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยของนักศึกษา กล่าวคือนักศึกษาที่ บิดา มารดา มีรายได้สูง มักจะมีเกรดเฉลี่ยสูง และนักศึกษาที่บิดามารดา มีรายได้ต่ำ เกรดเฉลี่ยก็ต่ำด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งขัดแย้งกับ Karmas (1972:2170)ที่ได้ศึกษาตัวแปรสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมรวมทั้งตัวแปรอื่นๆกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในมหาวิทยาลัย พบว่าสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมไม่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียน จากข้อค้นพบที่ขัดแย้งกันเช่นนี้อาจเป็นผลมาจากความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาก็เป็นได้ เพราะในสังคมอเมริกันเมื่อเด็กโตขึ้นก็จะหางานทำเพื่อหารายได้ให้กับตัวเอง ดังนั้นการศึกษาในระดับสูง บิดา มารดาจึงไม่ตอบรับฝึชชอบทางด้านภาระค่าใช้จ่ายในการเรียนมากนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงหรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตอย่างอึงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิสิตอยากให้ผู้สอนเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในวิชาที่สอน มีความรู้ในเนื้อหาและมีการเตรียมการ สอนต่างๆ คือส่วนกิจกรรมการเรียนการสอน อยากให้มีโอกาสอภิปรายแลกเปลี่ยนความเห็นใน ชั้นเรียน ได้ฝึกปฏิบัติด้านต่างๆและศึกษาค้นคว้าเป็นรายบุคคล(กุลวดี ตรียานนท์ 2536 :26)

ในเรื่องเกี่ยวกับการสอนนั้น อารมณ เพชรชื่น (2537:1) กล่าวว่า การสอนและการเรียน ต่างก็เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกัน การสอนเป็นการตั้งใจกระทำให้เกิดการเรียนรู้และการ สอนที่ดีย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี ผู้สอนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการทำให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้ ผู้สอนที่สอนอย่างมีหลักการ มีความรู้ และมีทักษะ จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนอย่างมี ความหมาย มีคุณค่าเป็นการประหยัดเวลา และป้องกันการสูญเปล่า กุลวดี ตรียานนท์ (2536:26) กล่าวว่า การสอนระดับอุดมศึกษาจะมีประสิทธิภาพหรือไม่ ขึ้นอยู่กับตัวประกอบ 5 ตัว ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ของอาจารย์กับนิสิตคือ การให้เกียรตินิสิต เป็นกันเอง นอกห้องเรียน ขินคิดติดต่อกับนิสิตด้วยความจิตใจ ทำตัวดีสม่ำเสมอ เชื่อมั่นในตนเอง ชมและวิจารณ์ผลงาน ของนิสิตอย่างยุติธรรม ให้ความช่วยเหลือทั้งด้านวิชาการและกิจกรรมเสริมหลักสูตร
2. วิธีสอน คือ อธิบายเนื้อหาวิชาอย่างชัดเจนถูกต้อง แบ่งเวลาให้เนื้อหาแต่ละเรื่องได้ เหมาะสม และมีการนำผลจากการประเมินผลการสอนมาแก้ไขปรับปรุงการสอนครั้งต่อไป
3. บุคลิกภาพของอาจารย์คือ มีการขวนขวายหาความรู้อยู่เสมอ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความรู้กว้างขวางและทันสมัย เชื่อมั่นในตนเองสุขุมรอบคอบ ใช้เหตุผลตัดสินใจปัญหา
4. มีผลงานทางวิชาการที่เชื่อถือได้
5. การประเมินผล คือ มีการตรวจและแจ้งผลการสอบอย่างรวดเร็ว

2.3.3 ความคาดหวังของผู้ปกครอง

ความคาดหวังที่มีต่อบุตรของผู้ปกครองนั้น ส่งผลต่อวิถีดำเนินชีวิตของบุตรเป็นอย่างมาก สังคมไทยเรา บิดามารดามักจะเป็นผู้วางแผน วางโครงการสำหรับบุตรของตนว่าจะให้ ก้าวหน้าไปในทิศทางใด จะเรียนต่อหรือไม่ เลือกลงแผนเรียน อะไร ประกอบอาชีพใด แม้กระทั่ง การจะมีคู่ครองของบุตร บิดามารดาก็ยังมีส่วนร่วมอยู่ด้วย ได้มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับความคาดหวัง ของบิดามารดาที่มีต่อบุตรของตนไว้หลายท่านดังนี้

ความคาดหวังของบิดามารดาต่อการเรียนของบุตร เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบุตร กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างบิดามารดา ที่คาดหวังว่า บุตรจะสามารถศึกษาต่อในระดับสูง กับบิดามารดาที่ไม่แสดงความคาดหวัง หรือคาดหวังใน ระดับต่ำพบว่า นักเรียนที่บิดามารดามีความคาดหวังทางการศึกษาสูง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่านักเรียนที่บิดามารดาไม่มีความคาดหวังทางการศึกษาต่ำ (ดวงกมล คงเมือง. 2533 : 97)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บุญช่วย โศคอำนวยชัย (2537:89) กล่าวว่า ความคาดหวังของครอบครัวต่ออนาคต การศึกษาของนักเรียนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยมี นัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะเมื่อครอบครัวหรือบิดามารดา มีความ คาดหวังต่ออนาคตการศึกษาของนักเรียนไว้สูงถึงระดับปริญญาตรีขึ้นไป ย่อมเกิดเป็นพลัง กระตุ้นให้นักเรียน เกิดความมานะพยายาม เพื่อไปให้ถึงเป้าหมายอันสูงสุดตามที่บิดามารดาตั้ง ไว้ นักเรียนจึงมีความขยันหมั่นเพียรเอาใจใส่ในการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จึงออกมาสูง

จากเอกสารและงานวิจัย เกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครองที่กล่าวมาแล้ว พอจะสรุป ได้ว่า เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนด้วย จึงได้นำมาเป็นตัว แปรอิสระในการวิจัยครั้งนี้

2.3.4 การสนับสนุนของผู้ปกครอง

ครอบครัวมีส่วนสำคัญในการสนับสนุนทางการศึกษา เพราะการศึกษามีได้หมายถึง การ เรียนรู้ให้สามารถอ่านออกเขียนได้ แต่ยังมีหมายถึง การเรียนรู้ที่จะดำเนินชีวิตประจำวันอย่างมี ประสิทธิภาพ ให้สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมให้ผู้อื่นได้อย่างเป็นสุข และถ้าครอบครัวจัด สิ่งแวดล้อมที่ดี ก็จะทำให้การศึกษาดำเนินในด้านของคุณภาพและปริมาณ ดังนั้นการศึกษาก็จะเป็น ผลเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับแรงเสริมที่ครอบครัวให้แก่เด็ก ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดความสำเร็จ ในการเรียน(สมาคมคหเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทย.2544:106-108)

Murray(1989:520-521) กล่าวว่า หน้าที่ของบิดามารดาที่มีต่อบุตร นั้นควรมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- 1.หน้าที่ด้านร่างกาย ได้แก่ การจัดหาอาหารเสื้อผ้า เครื่องป้องกันอันตราย การดูแลบุตร หลานเมื่อเจ็บป่วย
- 2.หน้าที่ด้านจิตใจ คือ การให้กำลังใจต่อบุตรหลานในการแก้ปัญหาต่างๆหรือประสบ กับปัญหาเรื่องเรียน และคอยช่วยเหลือในด้านการปรับตัวให้เข้ากับสังคม
- 3.หน้าที่ด้านสังคม คือ การสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน การเสริมสร้างความมั่นใจ ในตนเอง บทบาททางเพศ การให้โอกาสในการใช้ชีวิตในสังคม สร้างเสริมความคิดสร้างสรรค์ ของผู้เรียน

ประหยัด เกื่อนศิริ (2536:28) กล่าวว่า สภาพครอบครัวมีอิทธิพลต่อการเรียนของนิสิต เพราะครอบครัวมีความสำคัญ เป็นศูนย์กลางพัฒนานิสิตทั้งทางร่างกาย สมอง สติปัญญาและ จิตใจหากครอบครัวให้ความอบอุ่น อบรมเลี้ยงดูอย่างถูกต้อง ให้การยอมรับ ยกย่อง ชมเชย การ แสดงความสนใจ เข้าใจ เอาใจใส่อย่างดีพร้อมรวมทั้งการสนับสนุนและช่วยเหลือทุกด้านจะทำ

เอกสารนี้ให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอญูตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิริพร ดาววัน(2540:96) กล่าวว่า บรรยากาศในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียน กล่าวคือถ้านักเรียนอยู่ในครอบครัวที่บิดามารดาให้การดูแลเอาใจใส่ พร้อมทั้งจะสนับสนุนด้านการเรียน นักเรียนก็จะเกิดความอบอุ่นใจและเห็นความสำคัญของการเรียน แต่ถ้านักเรียนอยู่ในครอบครัวที่บิดามารดา หรือผู้ปกครอง ปล่อยปละละเลยไม่สนใจทำให้นักเรียนรู้สึกว่าเขา ขาดความมานะพยายามในการเรียน

จากแนวความคิดเกี่ยวกับการสนับสนุนของผู้ปกครอง สามารถสรุปได้ว่า การสนับสนุนของผู้ปกครอง หมายถึง การส่งเสริมสนับสนุนในด้านร่างกายจิตใจ และสังคม เพราะการเอาใจใส่ของผู้ปกครองมีส่วนช่วยให้บุตรมีพัฒนาทั้งร่างกาย สมอง สติปัญญาและจิตใจ

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสนับสนุนของผู้ปกครองที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น ได้มีผู้ทำการศึกษาวิจัย ซึ่งผลงานการวิจัยมีดังนี้

Shore and Leiman(1960:391) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสนใจของผู้ปกครอง การวางแผนของผู้ปกครองเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้ของนักศึกษาในความปกครองและความรับผิดชอบผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีบิดามารดาที่เอาใจใส่ในเรื่องการเรียนรู้ของบุตรมากกว่าบิดามารดาของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และส่วนใหญ่ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จะไม่ให้ความสนใจในเรื่องการเรียนรู้วางแผนเรื่องการเรียนรู้ของนักศึกษาในความปกครอง

คัตนางค์ มณีศรีและสมหวัง พิธิยานุวัฒน์(2541:70) ได้ศึกษาอิทธิพลของพ่อแม่ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทัศนคติทางการศึกษา และอัศวิน โนทัศน์ของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่าการสนับสนุนทางจิตใจและการกระตุ้นพัฒนาการทางปัญญาที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กล่าวคือ ผลการเรียนรู้ของนักเรียนดีขึ้นหากได้รับการสนับสนุนให้กำลังใจจากพ่อแม่

จากทฤษฎีและผลการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่กล่าวมาแล้วนั้น จะเป็นตัวบ่งชี้ให้เห็นว่าตัวแปรขององค์ประกอบด้านส่วนตัว ซึ่งประกอบด้วย รายได้ของผู้ปกครอง เจตคติที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน ความคาดหวังของผู้ปกครอง การสนับสนุนของผู้ปกครอง ความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษา

2.3.5 ความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษา

Coopersmith (1984 : 5) ได้ให้ความหมายของความภาคภูมิใจในตนเองว่าเป็นการประเมินคุณค่าของตนเอง และทัศนคติต่อตนเองในด้านการยอมรับหรือไม่ยอมรับเกี่ยวกับตนเอง ทำให้นักกลั่นนั้นรู้สึกว่าคุณมีความสามารถ ความสำคัญ ประสบความสำเร็จและมีคุณค่าสังเกตได้จากคำพูดและพฤติกรรมที่แสดงออก

Barry & Morgan (1985:13) กล่าวว่าความภาคภูมิใจในตนเองเป็นความรู้สึกของการ

ยอมรับตนเองและเป็นการมองตนเองในทางบวก
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Lawrence (1987:4) กล่าวว่าความภาคภูมิใจในตนเอง คือ การประเมินตนเองของบุคคล จากการวิเคราะห์ตนเองในสิ่งที่เป็นอย่างจริง(Self Image) กับสิ่งที่ตนคาดหวัง (Ideal Self)

Mcfarland & Thomas (1991 : 410) กล่าวว่าความภาคภูมิใจในตนเองเป็นผลของกระบวนการประเมินตนเองด้วยส่วนประกอบของการรับรู้ถึงการยอมรับ ความรักและความพอใจของผู้ใกล้ชิด ผลของการประเมินอิทธิพลต่อการพัฒนาอัตมโนทัศน์ของเด็กและผู้ใหญ่ ส่วนประกอบของความภาคภูมิใจในตนเอง รวมถึงความคาดหวังของสังคมและการรับรู้ความสามารถของบุคคล

Branden (อ้างในนุชจรี ฌายีเนตร.2538:33)ได้กล่าวถึงพฤติกรรมของบุคคลที่มีความภาคภูมิใจในตนเองสูง ดังนี้

1. มีใบหน้า ท่าทาง วิธีพูด และการเคลื่อนไหวแฝงไว้ด้วยความแจ่มใส ร่าเริง มีชีวิตชีวา มีความปิติยินดีปรากฏอยู่ในตัว
2. สามารถพูดถึงความสำเร็จ หรือข้อบ่งพร่องของตนเองได้อย่างตรงไปตรงมาและด้วยน้ำใสใจจริง
3. สามารถเป็นผู้ให้และผู้รับคำสรรเสริญ การแสดงออกซึ่งความรักความซาบซึ้งต่างๆ
4. สามารถเปิดรับคำตำหนิและไม่ทุกขร้อน เมื่อมีผู้กล่าวถึงความผิดพลาดของตน
5. คำพูดและการเคลื่อนไหวมีลักษณะไม่กังวลเป็นไปตามธรรมชาติ
6. ความกลมกลืนกันเป็นอย่างดีระหว่างคำพูด การกระทำ การแสดงออกและการเคลื่อนไหว
7. มีทัศนคติที่เปิดเผย อยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับแนวคิดและประสบการณ์ใหม่และโอกาสใหม่ๆของชีวิต
8. สามารถที่จะเห็นและสนุกสนานกับมุขตลกของชีวิตทั้งของตนเองและของผู้อื่น
9. มีทัศนคติที่ยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อสถานการณ์และสิ่งที่ทำทาบ
10. มีพฤติกรรมการแสดงออกในทางที่เหมาะสม
11. สามารถเป็นตัวของตัวเอง แมตกอยู่ภายใต้สถานการณ์ที่มีความตึงเครียด

Coopersmith (1981:118-119) กล่าวว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความภาคภูมิใจใจตนเองมี 2 ประเภท ได้แก่ ปัจจัยภายใน อันเป็นลักษณะเฉพาะของบุคคลเกี่ยวกับความภาคภูมิใจใจตนเองในด้านต่างๆและปัจจัยภายนอก ซึ่งเกี่ยวกับการได้รับความรู้สึกมีคุณค่าจากผู้อื่น

1.ปัจจัยภายใน ได้แก่

1.1 ลักษณะทางกายภาพ (Physical Attributes) เป็นลักษณะทางกายภาพ เช่น ความมีเสน่ห์ด้านรูปร่าง ความแข็งแรงของร่างกาย ความคล่องแคล่วในการเคลื่อนไหว เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 ความสามารถทั่วไป สมรรถภาพและผลงาน (General Ability , Capacity and Performance) โดยองค์ประกอบทั้ง 3 มีความสัมพันธ์ระหว่างกัน และมีผลต่อความภาคภูมิใจในตนเอง

1.3 ภาวะทางอารมณ์หรือความรู้สึก (Affective States) เป็นภาพสะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกภาคภูมิใจ ความเป็นสุข ความวิตกกังวลหรือภาวะอื่นที่อยู่ในตัวบุคคลทั้งที่แสดงออกและไม่แสดงออก

1.4 ค่านิยมส่วนบุคคล(Self - Values) ความภาคภูมิใจในตนเองของบุคคลจะผันแปรตามค่านิยมและการให้คุณค่า ตลอดจนทั้งความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งต่างๆซึ่งทำให้เขาแตกต่างกัน

1.5 ระดับความมุ่งหวังปรารถนาของบุคคล (Aspiration) ระดับความมุ่งหวังของแต่ละบุคคลจะมีความแตกต่างกัน โดยเกิดจากการเปรียบเทียบและความสามารถของตนเองกับเกณฑ์ความสำเร็จที่ตนตั้งไว้

1.6 ปัญหาต่างๆและโรคภัยไข้เจ็บ(Problems and Pathology) ปัญหาต่างๆและโรคภัยไข้เจ็บ ได้แก่ ถ้าบุคคลใดมีปัญหาดังกล่าวสูงจะมีความภาคภูมิใจต่ำ และแสดงออกมาในรูปแบบความวิตกกังวล

2. ปัจจัยภายนอก ได้แก่

2.1 ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว โดยสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่และลูกเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมาก ดังนั้นเด็กที่ได้รับความรัก ความอบอุ่น การสนับสนุน การให้กำลังใจ ให้สิทธิเสรีภาพและการจัดการดูแลให้เด็กมีอิสระ สิ่งต่างๆเหล่านี้ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกมั่นคงและปลอดภัยในชีวิต เชื่อมมั่นในตนเองและมีความภาคภูมิใจในตนเอง

2.2 โรงเรียนเป็นสถานศึกษาที่พัฒนาความภาคภูมิใจในตนเองต่อจากบ้าน โรงเรียนมีหน้าที่ช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้สึกมั่นใจในทักษะ ความสามารถและความรู้สึกมั่นใจในทักษะ ความสามารถและความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเองเมื่อเรียนอยู่ในชั้นเรียน

2.3 สถานภาพทางสังคม สถานภาพทางสังคมเป็นตัวบ่งชี้ระดับชั้นทางสังคมของบุคคลเมื่อเปรียบเทียบกับคนอื่น เช่น ตำแหน่งหน้าที่การงาน บทบาททางสังคม วงศ์ตระกูลฐานะทางเศรษฐกิจและถิ่นที่อยู่อาศัย

2.4 สังคมและกลุ่มเพื่อน การที่บุคคลมีปฏิบัติสัมพันธ์กับสังคมและเพื่อนจะช่วยพัฒนาความภาคภูมิใจในตนเอง

ณ ที่โรงเรียนหรือสถาบันการศึกษา เมื่อใครผ่านเข้ามาเป็นนักเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงเสมือนหนึ่งเครื่องปั้นดินเผาที่ผ่านการเคลือบและการเผาออกมาเป็น “ เซรามิค ” ที่สวยงาม เพราะที่สั่งสอนและฝึกหัดให้นักเรียนได้เรียนอย่างเต็มที่ เตรียมตัวที่จะศึกษาต่อหรือพร้อมที่จะไปประกอบอาชีพได้ แสดงว่าสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนหรือสถาบันนั้นดีและ

เหมาะสมกับนักเรียน โรงเรียนหรือสถาบันการศึกษานั้นจึงมีอิทธิพลทำให้บุคคลแตกต่างกันได้ (มาลี จุฑา .2542:227) ความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษาจึงมีความสำคัญต่อความสุขในการเรียน ตลอดจนความสำเร็จในการเรียนได้

2.3.6 นิสัยทางการเรียน

นิสัยในการเรียนเป็นตัวแปรที่สำคัญอีกตัวแปรหนึ่ง ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เนื่องจากนิสัยในการเรียนเป็นพฤติกรรมทางด้านการเรียนที่นักเรียนปฏิบัติเป็นประจำสม่ำเสมอ วิธีการเรียนเป็นลักษณะของพฤติกรรมแบบหนึ่ง และเป็นส่วนหนึ่งของนิสัยในการเรียน

นักการศึกษาและนักวิจัยหลายท่านได้ให้ความหมายของนิสัยทางการเรียนไว้ดังนี้

Holtzman(อ้างในวรนุช กัณสิทธิ์.2545:45) กล่าวว่า นิสัยการเรียน หมายถึง พฤติกรรมการเรียนที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับการใช้เวลา กล่าวคือการรู้จักใช้เวลาในการเรียนได้อย่างเหมาะสม และวิธีการเรียน

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2538:1) กล่าวว่า นิสัยการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความพึงพอใจและมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวจะประกอบด้วยความตั้งใจ ความเอาใจใส่ในการเรียน การจัดระบบการเรียน ความมุ่งมั่นที่จะสร้างสรรค์ ขยันอดทน รับผิดชอบ พึ่งตนเองและมีความภูมิใจในผลการเรียนของตนเอง

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541:12) กล่าวว่า นิสัยการเรียน หมายถึง พฤติกรรมหรือการแสดงออกที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียน โดยเฉพาะวิธีการเรียน การรู้จักใช้เวลาว่างซึ่งปฏิบัติอยู่เป็นประจำ

จากความหมายของนิสัยทางการเรียน สามารถสรุปได้ว่านิสัยทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมหรือการแสดงออกที่กระทำเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับการเรียนด้วยความพึงพอใจในการเรียน และมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้อยู่ตลอดเวลา สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนนั้น ได้มีผู้ทำการศึกษาวิจัย ซึ่งผลการวิจัยมีดังนี้

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530:22) กล่าวว่า การเรียนระดับอุดมศึกษานั้นเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาพยายามศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง รู้จักใช้ข้อมูลต่างๆที่ได้จากการสังเกต การซักถาม การจดจำ การสำรวจ การปฏิบัติจริง และจากการอ่าน การเรียนในระดับนี้นักศึกษาจะต้องขวนขวางฝึกฝนตนเอง สร้างวินัยในตนเอง ไม่มีอาจารย์คอยดูแลประกบกับขณะที่เรียนจดคำบรรยายไม่ทัน ไม่รู้จักสาระสำคัญของเนื้อหา ซึ่งสามารถพยากรณ์ผลการเรียนในระดับอุดมศึกษาได้ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดวงกมล มาลารัตน์ (2534:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือ การเตรียมตัวก่อนสอบและการวางแผนในการเรียน

ศิริระพร จันทโนทก (2538:84) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ผลการวิจัย พบว่า นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

จันทิมา ขนากกลาง (2541:79) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏ ผลการศึกษาพบว่า นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ การซักถามอาจารย์เมื่อมีข้อสงสัย และการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมโดยอาศัยรุ่นพี่

สนทยา เขมวิรัตน์ (2542:82) ได้ศึกษาตัวแปรบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่พบว่า นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การปรับปรุงนิสัยทางการเรียน

นิสัยทางการเรียนสามารถแสดงได้ 2 ลักษณะ คือ นิสัยทางการเรียนที่ดีและนิสัยทางการเรียนที่ไม่ดี โดยทั่วไปเชื่อกันว่า นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนที่ดีมักจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ส่วนนักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนที่ไม่ดี จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หรือไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน แต่นิสัยทางการเรียนเกิดจากการฝึกฝนหรือปฏิบัติเป็นประจำ ดังนั้นนักเรียนสามารถแก้ไข ปรับปรุง นิสัยทางการเรียนของตนได้ ในเรื่องนี้ Harry Maddox (อ้างใน ศรีบุญญา เมฆแก้ว. 2526:42) ได้เสนอวิธีปรับปรุงนิสัยในการเรียน คือ

1. ต้องมีสุขภาพจิตที่ดี โดยปรับปรุงแก้ไขสุขภาพทั่วไป
2. ปรับปรุงแนวทางและวิธีการทำงาน โดยมีการวางแผน แบ่งเวลาเรียน และเวลาทำงานให้มีประสิทธิภาพ

3. ลดความกังวลและความตื่นเต้นประหม่าโดยการแก้ปัญหาความขัดแย้งในใจตนเอง

Tussing (อ้างใน สุภาพ ดวงใสว. 2530:42 – 43) กล่าวว่านิสัยทางการเรียนเป็นสิ่งที่สามารถปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นได้ เมื่อนักเรียนตัดสินใจที่จะปรับปรุงนิสัยในการเรียน จะต้องกระทำดังนี้

1. เริ่มลงมือฝึกฝนนิสัยใหม่โดยทันที ไม่มีการผัดวันประกันพรุ่ง
2. กระทำทุก ๆ สิ่งที่เป็นภาระหนักเล็งานิสัยเก่าๆ
3. ไม่ล้มเลิกความตั้งใจจนกว่าจะสร้างนิสัยใหม่ได้

Haslam และ Brown (อ้างใน ศรีบุญญา เมฆแก้ว. 2526:44) ได้ศึกษาพบว่า การสอน

เทคนิควิธีการเรียนที่มีประสิทธิภาพให้แก่แก่นักเรียนจะช่วยให้นิสัยในการเรียนของนักเรียนดีขึ้น การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กว่าเดิม และทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นด้วย โดยใช้หลักสูตรการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งประกอบด้วยหลักการดังนี้

1. พัฒนาวิธีการเรียนและวิธีการทำงานที่มีประสิทธิภาพ
2. ปรับปรุงการใช้เวลาให้เป็นประโยชน์มากขึ้น
3. ปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงาน
4. ปรับปรุงวิธีการอ่านและการเรียนให้มีประสิทธิภาพ
5. การเตรียมตัวสอบ
6. กำหนดแนวทางหรือเป้าหมายทางการศึกษาที่มีความเป็นไปได้
7. ทำความเข้าใจถึงชีวิตในชั้นเรียนและปัญหาการยอมรับจากเพื่อน ๆ

นอกจากนี้ Langan (1987:103 – 269) ได้เสนอทักษะในการเรียน (Study skill) ที่จะนำไปปฏิบัติเพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน คือ

1. การจดบันทึกในห้องเรียน
2. การจัดตารางเวลาทำงาน
3. การอ่านผ่าน ๆ ครั้งแรกและการทำเครื่องหมาย
4. การจดบันทึกจากหนังสือเรียน
5. ระบบการเรียนแบบ SQ3R
6. การสร้างความจำ
7. การทำข้อสอบ
8. การใช้ห้องสมุด

Langan (1987:103 – 269) ได้กล่าวถึงรายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะในการเรียนเหล่านี้พอสรุปได้ดังนี้

1. การจดบันทึกในห้องเรียน การจดบันทึกในห้องเรียนเป็นสิ่งจำเป็นมาก เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนสะดวกในการทบทวน และไม่ลืมสิ่งที่ได้ฟังในห้องเรียนในการจดบันทึกในห้องเรียนนั้น การตั้งใจฟังผู้สอนตลอดเวลาจะทำให้เขียนบันทึกได้ดี และรู้ว่าอะไรสำคัญที่ควรเขียนโน้ตไว้ และถ้ามีสิ่งใดที่ยังไม่เข้าใจก็ควรเขียนไว้ด้วยเพื่อค้นคว้าต่อไปควรนั่งในที่ที่เหมาะสม ซึ่งครูจะมองเห็นได้ชัดเจนและผู้เรียนมองเห็นครูได้ชัดด้วย การอ่านเรื่องที่จะเรียนมาก่อนล่วงหน้าเสมอ ๆ ทำให้สามารถเขียนบันทึกได้อย่างมีประสิทธิภาพและทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนดีขึ้นอีกด้วย นอกจากนี้ในการเขียนบันทึกควรเขียนอย่างมีระบบระเบียบ เช่น เลือกสมุดบันทึกที่มีขนาดเหมาะสม ควรแยกสมุดบันทึกของแต่ละวิชาออกจากกัน ลงวันที่ทุกครั้งควรเขียนให้อ่านง่ายและชัดเจน การใช้คำย่อแทนคำเต็ม จะช่วยประหยัดเวลาได้มากยิ่งขึ้น และเพื่อให้สะดวกในการอ่านทบทวนควรทำเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ในเนื้อหาตอนที่

เอกสสำคัญ ๆ ไว้ และควรเขียนตัวอย่างที่ครูยกขึ้นมาอธิบายลงไปด้วย เพื่อให้เข้าใจยิ่งขึ้นเวลาการคำ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลับมาทบทวนคำหรือข้อความที่มีความสำคัญ ควรเขียนความหมายและรายละเอียดลงไปด้วย เมื่อกลับมาทบทวนจะได้จำได้ และเข้าใจยิ่งขึ้น และใจความที่ผู้สอนพูดในตอนท้ายๆ ชั่วโมง มักจะมีความสำคัญไม่ควรที่จะพลาดการจดบันทึกในช่วงนี้และสิ่งสำคัญคือ ควรทบทวนและตรวจดูสมุดบันทึกโดยเร็วในขณะที่ยังเข้าใจเนื้อหาที่อ่านอยู่ และถ้ามีที่ผิดพลาดก็ควรแก้ไขให้ถูกต้องชัดเจน

2. การจัดการตารางเวลาทำงานในการจัดการเพื่อควบคุมเวลาในการทำงานนั้นทำได้ดังนี้

2.1 จัดหาปฏิทินรายเดือนแผ่นใหญ่ๆ ไว้เพื่อที่จะได้เขียนที่จะต้องทำในเดือนนั้น แล้วควรวางปฏิทินไว้ในที่ที่จะสามารถมองเห็นได้ตลอดเวลา

2.2 กำหนดตารางการทำงานประจำสัปดาห์ โดยกำหนดงานที่จะทำในแต่ละวันให้ชัดเจน และปฏิบัติตามที่กำหนดนั้นอย่างเคร่งครัด

2.3 เขียนรายงานการที่จะทำในแต่ละวันว่ามีอะไรบ้าง ซึ่งควรเขียนลงในแผ่นการ์ด หรือสมุดบันทึกก็ได้ แล้วพยายามนำติดตัวไว้ตลอดเวลา เพื่อจะได้รู้ว่าได้ทำหรือยังไม่ได้ทำอะไรบ้าง

3. การอ่านผ่าน ๆ ครั้งแรกและการทำเครื่องหมาย การอ่านผ่าน ๆ ก่อนการอ่านละเอียด เป็นขั้นตอนสำคัญในการอ่านหนังสือ ซึ่งทำให้ผู้อ่านเข้าใจและรู้ได้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ซึ่งขั้นตอนในการอ่านผ่าน ๆ ในครั้งแรกก่อนลงมืออ่านในรายละเอียดมีดังนี้ คือ

3.1 ศึกษาหัวเรื่องหรือชื่อเรื่องว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร หัวเรื่องนี้จะทำให้เราทราบได้ว่าเนื้อหาในเรื่องที่อ่านนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร

3.2 อ่านย่อหน้าแรกและย่อหน้าสุดท้ายอย่างรวดเร็ว เพื่อจับใจความสำคัญอย่างสั้น

3.3 ดูความสัมพันธ์ระหว่างหัวข้อใหญ่และหัวข้อย่อย จะทำให้จับใจความสำคัญได้

3.4 ควรดูให้ละเอียดในทุก ๆ ส่วน เช่น รูปภาพ ตาราง ลักษณะของตัวอักษรที่ผิดออกไป เช่น ตัวหนา ตัวเอน สิ่งเหล่านี้มักจะบอกถึงใจความสำคัญของเรื่อง

ส่วนในการทำเครื่องหมายต่าง ๆ นั้น ควรทำเครื่องหมายในส่วนที่แน่ใจว่าเป็นส่วนสำคัญของเรื่อง โดยอ่านให้จบ 1 ครั้งก่อนแล้วกลับมาทวนใหม่ และทำเครื่องหมายส่วนที่สำคัญไว้ เช่น ความหมาย หรือตัวอย่าง หัวข้อสำคัญ หรือใจความสำคัญในแต่ละตอน

4. การเขียนบันทึกย่อจากหนังสือ การเขียนบันทึกจากการอ่านหนังสือทำให้ผู้อ่านสามารถแยกใจความสำคัญออกจากรายละเอียดอื่น ๆ และเขียนสิ่งที่ได้อ่านตามความเข้าใจของผู้อ่าน ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านจำสิ่งที่อ่านได้ดี และทำให้ผู้อ่านรู้และเข้าใจสิ่งที่อ่านดีขึ้น วิธีการในการเขียนบันทึกจากการอ่านหนังสือนั้นอาจทำได้ 2 วิธี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ระบบการเรียนรู้แบบ SQ3R ระบบการเรียนรู้แบบ SQ3R คิดขึ้นโดยครูที่สอนการอ่านหลายคน ซึ่ง SQ3R นั้น หมายถึงขั้นทั้ง 5 ในการอ่านหนังสือคือ (1) การสำรวจ (S-survey) (2) การตั้งคำถาม (Q – Question) (3) การอ่าน (R-read) (4) การท่องจำ (R-re cite) (5) การทบทวน (R-reviwe) ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

5.1 การสำรวจ เป็นการสำรวจดูอย่างคร่าว ๆ ก่อนที่จะอ่านอย่างละเอียดว่าในแต่ละหน้าประกอบด้วยอะไรบ้าง ทั้งเนื้อหา รูปภาพ และแผนภูมิต่าง ๆ รวมทั้งลักษณะของตัวอักษร เช่น ตัวเอน ตัวหนา

5.2 การตั้งคำถาม เมื่อเริ่มอ่านโดยละเอียด ควรตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ยังไปด้วย โดยอาจตั้งคำถามจากชื่อเรื่อง หัวข้อปลีกย่อย หรือจากคำที่สำคัญ ๆ และในขณะเดียวกันก็พยายามตอบคำถามนั้น ๆ คำถามเหล่านี้จะช่วยให้ผู้อ่านสรุปรวบรวมเนื้อหาที่ได้อ่านได้

5.3 การอ่าน เป็นการอ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วน ในขณะเดียวกันก็มองคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ด้วย ควรใช้เวลาอ่านในจุดที่มีความสำคัญให้มาก และไม่ควรถือเวลาในจุดที่ไม่สำคัญ

5.4 การท่องจำ เมื่ออ่านเสร็จแล้วก็เป็นการท่องจำเนื้อหาส่วนที่สำคัญ ๆ ให้ได้ในขั้นนี้ควรจะโน้ตสิ่งที่คิดว่าสำคัญควรจำ ลงในการ์ดหรือสมุดโน้ตด้วย

5.5 การทบทวน ตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาทั้งหมดอีกครั้ง โดยอาจลองทดสอบด้วยตนเอง และพยายามจำเนื้อหาที่สำคัญให้ได้ ในขั้นนี้สมุดโน้ตที่ได้ทำไว้จะช่วยผู้อ่านได้มาก

6. การสร้างความจำ การจำนับเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้พอๆ กับการเข้าใจวิธีการที่จะช่วยให้การจำมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นมีดังนี้

6.1 รวบรวมหรือจัดระบบเนื้อหาที่อยู่ในพวกเดียวกัน เพื่อสะดวกในการจำจะทำให้จำได้เร็วและนาน

6.2 มีความตั้งใจ มุ่งมั่นในการจำ

6.3 ทดสอบตัวเองซ้ำๆ ในเรื่องหรือเนื้อหาที่จะจำ โดยอาจจะดูโน้ตในช่วงแรกบ้างจนสามารถจำได้โดยไม่ต้องดูโน้ตอีกเลย

6.4 ใช้วิธีการที่จะช่วยในการจำหลายๆวิธี เช่น การท่องด้วยเสียงดังๆ ซ้ำๆ และขณะเดียวกันก็เขียนไปด้วย การจัดคำสำคัญ (Key Words) ในแต่ละหัวข้อ การใช้อักษรที่ขึ้นต้นคำช่วยในการจำ เป็นต้น

6.5 การแบ่งเนื้อหา และระยะเวลาในการอ่านทบทวนในแต่ละครั้งอย่างเหมาะสมจะทำให้จำได้ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ 6.6 การอ่านมากเกินไป (Overlearn) จะทำให้สามารถจำได้นานยิ่งขึ้น ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.7 การหนังสือ โดยไม่มีกิจกรรมอื่นมารบกวน และทบทวนอีกครั้งในตอนเช้า จะทำให้จำได้

7. การเตรียมตัวสอบและการทำข้อสอบ ก่อนสอบผู้เรียนควรพยายามทำให้สบายไม่เครียดและหวาดกลัวต่อการสอบที่จะมาถึง และเมื่อผู้เรียนรู้ตารางสอบและลักษณะของข้อสอบแล้วก็ต้องเตรียมตัวอ่านหนังสือทบทวนทั้งในโน้ตที่ได้ทำไว้และในหนังสือ ตลอดจนส่วนที่ได้ทำเครื่องหมายไว้ในโน้ตย่อ และควรกลับไปทบทวนคำถามในการสอบย่อยที่ผ่านมาด้วย เมื่อถึงวันสอบควรพักผ่อนในคืนก่อนสอบให้เต็มที่มาถึงที่สอบก่อนเวลา และควรเตรียมอุปกรณ์ที่จะใช้ให้พร้อม อ่านคำชี้แจงในข้อสอบให้เข้าใจและพยายามทำข้อสอบให้ทันเวลา

8. การใช้ห้องสมุด ผู้เรียนต้องรู้จักการใช้บริการจากห้องสมุด รู้จักการใช้บัตรรายการต่าง ๆ รู้จักใช้หนังสืออ้างอิงหรือวารสารต่าง ๆ ในห้องสมุด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนค้นหาสิ่งที่ต้องการได้

ทักษะในการเรียนที่กล่าวมานี้ เป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการเรียนของผู้เรียน ซึ่งถ้านักเรียนมีทักษะในการเรียนดี ก็จะทำให้สามารถเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเมื่อนำไปปฏิบัติเป็นประจำก็จะเป็นนิสัยในการเรียน ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน

ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น มีผู้ศึกษาไว้มากมาย ซึ่งทำให้เห็นว่า นิสัยในการเรียนนั้น มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยนิสัยในการเรียนเป็นตัวพยากรณ์ที่ดีตัวหนึ่ง ในการพยากรณ์ผลการเรียน

จากที่กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่า นิสัยทางการเรียนนั้นมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการ

นิสัยทางการเรียนที่ดีจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดังที่ Maddox (อ้างใน ไมตรี อินทรประสิทธิ์. 2529:21) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคลและการทำงานอย่างจริงจังเท่านั้น หากขึ้นอยู่กับวิธีการเรียนที่มีประสิทธิภาพอีกด้วย

ซึ่งในเรื่องนี้ Linddgren (อ้างใน พัทธา ทศนวิจิตรวงศ์. 2540:33) กล่าวว่านักเรียนที่ประสบผลสำเร็จในการเรียนนั้นขึ้นอยู่กับนิสัยในการเรียนถึงร้อยละ 33 ส่วนนักเรียนที่ไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนเนื่องมาจากนิสัยในการเรียนไม่ดีร้อยละ 25 ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการที่นักเรียนจะเรียนได้ดีและมีประสิทธิภาพนั้นจะต้องมีนิสัยในการเรียนที่ดีด้วย ถ้ามีนิสัยทางการเรียนที่ไม่ดีก็อาจเรียนไม่สำเร็จ ดังที่ Hildreth (อ้างใน สนธยา เขมวิรัตน์. 2542:15) ยังกล่าวด้วยว่าสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กฉลาดจำนวนหนึ่งไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนเนื่องมาจากมีนิสัยในการเรียนไม่ดี

นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามที่ผู้ศึกษาค้นพบ แต่อย่างไรก็ตามมีผลการวิจัยของบางท่านที่พบว่า นิสัยทางการเรียนไม่ได้ชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างอย่างเด่นชัดระหว่างนักเรียนที่เรียนดีกับนักเรียนที่เรียนไม่ดี อย่างไรก็ตามมีข้อสังเกตว่า นักเรียนที่เรียนดีมักจะมีนิสัยทางการเรียนที่ดีกว่านักเรียนที่เรียนไม่ดี และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แตกต่างของกลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำเสมอไป เช่น ประหยัด ทองมาก (2518:91) ได้ศึกษาเปรียบเทียบในเรื่องความวิตกกังวล นิสัยในการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของกลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำกว่าระดับความสามารถ พบว่า นิสัยในการเรียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวนี้ จะเห็นได้ว่านิสัยทางการเรียนมีทั้งผลและไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การมีนิสัยทางการเรียนที่ดี จะทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีก็ได้ ซึ่งทั้งนี้ นิสัยในการเรียนเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ ครู อาจารย์ หรือผู้สอนสามารถปลูกฝังส่งเสริม ตลอดจนปรับปรุง แก้ไข อันเป็นแนวทางหนึ่งเพื่อเพิ่มผลการเรียน

2.3.7 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากการศึกษาค้นคว้าของ Mc Celland (อ้างใน ไมตรี อินทรประสิทธิ์. 2529:19) เพื่อศึกษาคุณลักษณะของ ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยใช้พฤติกรรม 6 อย่าง เป็นหลักการศึกษาพิจารณาพบว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย กล่าวคือจะมีลักษณะดังนี้

1. กล้าเสี่ยงพอสมควรในการกระทำสิ่งต่างๆ นั้น บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มักจะทำสิ่งนั้นด้วยความสามารถของตนเอง มิใช่เกิดจากโชคช่วย กล้าเสี่ยงที่จะทำในสิ่งที่ยาก มีการตัดสินใจเด็ดเดี่ยว ส่วนผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำมักไม่กล้าเสี่ยง เพราะกลัวจะไม่สำเร็จหวังพึ่งโชคช่วยเสมอ

2. ขยันขันแข็ง ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะเป็นผู้มานะ พากเพียรต่อสิ่งที่ทำท่าย ย้วย ความสามารถของตนเอง ขยันขันแข็งในสิ่งที่ต้องใช้สมองขบคิดมากกว่างานที่เป็นกิจวัตร อีกทั้งงานนั้นต้องไม่ซ้ำใคร หรือใช้วิธีการใหม่ๆ ที่จะแก้ปัญหาให้สำเร็จลุล่วง

3. รับผิดชอบในตนเอง ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมักจะพยายามทำงานให้สำเร็จเพื่อความพอใจของตนเอง มิใช่หวังให้คนอื่นยกย่องและชอบที่จะมีเสรีภาพในการที่จะทำหรือคิดอะไรมิใช่ให้คนอื่นมาบงการ

4. ต้องการทราบแน่ชัดว่าการตัดสินใจของตนมีผลอย่างไร มิใช่เพียงคาดคะเนเอาว่าเป็นอย่างนั้นเป็นอย่างนี้ นอกจากนี้บุคคลประเภทนี้ยังพยายามทำให้ดีขึ้นกว่าเดิม เมื่อทราบแน่ชัดว่าการกระทำของตนเกิดผลประการใด

5. คาดการณ์ล่วงหน้า ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มักเป็นผู้มีแผนระยะยาว เพราะเล็งเห็นการณ์ไกลกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

6. ความสันทัดในการจัดระบบงาน แมคเคลลแลนด์ กล่าวว่ายังไม่มีหลักฐานการค้นคว้าอย่างเพียงพอในข้อนี้ แต่มีความเห็นว่าเป็นลักษณะที่น่าจะเกิดสมรรถภาพในการจัดระบบงาน

ยังขึ้นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย ดังที่ Matsunaga (1961:21) ได้ศึกษาเปรียบเทียบขององค์ประกอบทางบุคลิกภาพบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชายที่มีผลสัมฤทธิ์สูงและต่ำกว่าระดับความสามารถ องค์ประกอบทางบุคลิกภาพที่ศึกษา คือ อึดทน โน้ตสนี่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะคิดต่อพ่อแม่ ทักษะคิดต่อครูและความต้องการด้านต่างๆ ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าระดับความสามารถมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าระดับความสามารถ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ Liddcoat (1959:21-22) ศึกษาความแตกต่างระหว่างนิสิตหญิงที่มีผลสัมฤทธิ์สูงและต่ำกว่าระดับความสามารถในคณะอักษรศาสตร์ เกี่ยวกับ ความคิดสร้างสรรค์ นิสัยในการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และลักษณะบุคลิกภาพ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์สูงและต่ำกว่าระดับความสามารถ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกันในทางสถิติ และ Russell (1969:263-266) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับกลุ่มตัวอย่างที่กำลังเรียนอยู่ในเกรด 9 โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ แคลิฟอร์เนีย (California Achievement Test) วัดผลสัมฤทธิ์ในวิชาเลขคณิต ภาษา และการอ่าน ก็ปรากฏว่ามีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อย่างมีนัยสำคัญในทางสถิติเช่นกัน

สำหรับผลการวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในประเทศไทย ได้แก่ ประสาท บัณฉวังกู (2516:80-81) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในสายวิทยาศาสตร์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ และการคิดแบบอเนกนัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วน อรพินทร์ ชูชม (2522:5) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นฐานความรู้เดิม สภาพแวดล้อมที่บ้าน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โปรแกรมวิทย์-คณิต และศิลป์-ภาษา จำนวน 1,140 คน ในเขตกรุงเทพมหานคร ก็พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ไพฑูรย์ ราชนาทิพย์ (2536 : 8-9) ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานเกษตรของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตบางขุนเทียน ปีการศึกษา 2535 พบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวพยากรณ์ที่ดีเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเกษตรในทางบวกแต่ขัดแย้งกับการศึกษาของ เปรมจิต ทศตะ (2516 :34) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การประมาณค่าคน ลักษณะการเป็นผู้นำ ความสามารถในการแก้ปัญหาโดยใช้หลักการและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยไม่พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3.8 การบริการของสถานศึกษา

สถานศึกษาหรือโรงเรียนนับว่าเป็นสถาบันที่มีความสำคัญรองจากครอบครัว โดยเฉพาะในสังคมปัจจุบันนิยมส่งบุตรหลานเข้ารับการศึกษอบรมตั้งแต่ยังเยาว์วัย คือตั้งแต่ 3 ขวบขึ้นไป ทั้งนี้เพราะบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่างก็ออกไปประกอบอาชีพนอกบ้านไม่มีเวลาอบรมเลี้ยงดูบุตรภรรยาจึงติดอยู่กับสถานศึกษาหรือโรงเรียน โดยสถานศึกษาหรือโรงเรียนจะทำหน้าที่ตามบทบาทของ 4 ประการ คือ (มาลี จุฑา.2542 :225)

1. ขบวนการสังคมประกิด คือ โรงเรียนจะช่วยนักเรียนปรับตัวให้เข้ากับสังคมในโรงเรียนยอมรับกฎเกณฑ์ใหม่ๆและสมาชิกใหม่ในโรงเรียนได้

2. ขบวนการพัฒนาให้มีวัฒนธรรม คือ โรงเรียนจะจัดสิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรม เพื่อฝึกให้นักเรียนมีวัฒนธรรมในทางความคิด การแสดงออกทางภาษา วัฒนธรรมประเพณี ศิลปะ และการแสดงต่างๆ

3. ขบวนการพัฒนาให้ทันสมัย คือ โรงเรียนจะจัดสิ่งแวดล้อมประเภทสื่อการสอน มวลประสบการณ์และกิจกรรมต่างๆให้แก่ นักเรียน เพื่อให้ นักเรียนเป็นผู้ผลิตที่ดีและเป็น ผู้บริโภคที่ดี ขบวนการพัฒนาให้มีวุฒิภาวะทางการเมือง คือ โรงเรียนจะเตรียมสร้างพื้นฐานมาก ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งในการให้บริการของสถานศึกษาจะส่งเสริมและสนับสนุนการจัด กระบวนการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียนสูงสุด การบริการของสถานศึกษาแบ่งเป็น การบริการทางด้านอาคารสถานที่ สภาพแวดล้อมทางกายภาพในห้องเรียนและงานบริการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องต่อการเรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

อาคารสถานที่ที่ดีย่อมทำให้นักศึกษาเกิดความรู้สึกที่ดี และสามารถเชื่ออำนาจ ประโยชน์ต่อการเรียนได้ ซึ่งปริญญา อังศุสิงห์ (อ้างในสุนีย์ ชาติไทย .2535:469)ได้กล่าวถึง สภาพแวดล้อมทางกายภาพในห้องเรียนที่มีผลต่อความร่วมมือในการเรียนรู้ของนักเรียนไว้ดังนี้

1.แสง ห้องเรียนที่มีแสงไม่เพียงพอ หรือมีแสงจ้าเกินไป ซึ่งมีผลต่อเนื่องถึงการมี อุปสรรคต่อการเรียนการสอนด้วย

2.เสียง ห้องเรียนที่มีเสียงจากภายนอกเข้ามารบกวน นอกจากจะทำให้ครูและ นักเรียนต้องใช้สมาธิในการเรียนการสอนมากขึ้นแล้ว สำหรับครูนักเรียนบางคนอาจรู้สึก หงุดหงิดจนไม่สามารถให้ความสนใจกับการเรียนการสอนได้เท่าที่ควร

3.การถ่ายเทอากาศ ห้องเรียนที่มีการถ่ายเทของอากาศไม่ดี จะทำให้ครูและนักเรียน เสียสุขภาพ

4.ห้องเรียน ควรเป็นห้องสี่เหลี่ยมที่มีความกว้างพอเหมาะกับจำนวนนักเรียน

5.อุปกรณ์ประจำห้องเรียน อุปกรณ์ที่จำเป็นประจำห้องเรียน โต๊ะเรียนและเก้าอี้ ควรมีขนาดพอเหมาะและจัดให้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.จำนวนนักเรียนห้องเรียนที่มีนักเรียนจำนวนมากเกินไปจะทำให้เกิดความยากลำบากแก่ครูในการเตรียมการสอน

นอกจากอาคารสถานที่และสภาพที่และสภาพแวดล้อมทางกายภาพในห้องเรียนแล้ว โรงเรียนหรือสถานศึกษามีการจัดบริการต่างๆเพื่อเอื้ออำนวยต่อการศึกษานักศึกษา เช่น ห้องสมุด ห้องสมุดของสถานศึกษามีบทบาทในการเรียนการสอนอย่างมาก เพราะเป็นศูนย์รวมของวิชาการทั้งปวง ที่จะช่วยส่งเสริมการสอนของครูอาจารย์ให้ได้ผลดียิ่งขึ้น นักเรียนเองก็สามารถที่จะเข้ามาแสวงหาความรู้ด้วยตนเองให้กว้างขวาง ซึ่งห้องสมุดควรมีหนังสือหลากหลายชนิด เหมาะสมกับวัย ความต้องการทางวิชาการและความสนใจของนักศึกษา สภาพห้องสะอาด สะดวกสบายที่นักศึกษาจะเข้ามาค้นคว้าด้วยตนเอง และการบริการแนะแนว การบริการสุขภาพ เป็นต้น

2.3.9 ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน

นักศึกษาที่อยู่ในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 17-18 ปี ซึ่งเป็นช่วงวัยที่มีความต้องการทางสังคม ต้องการความรักและความมั่นคง ตลอดจนต้องการมีสัมพันธ์ภาพกับบุคคลอื่น ๆ บุคคลอื่นที่นักศึกษามีสัมพันธ์ภาพด้วยก็คือ เพื่อนร่วมสถาบัน ซึ่งไพฑูรย์ สีนลาร์ตัน (2518 : 134) ได้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อนว่ามี 2 ลักษณะดังนี้

1. ความสัมพันธ์ทางด้านอารมณ์ เป็นความสัมพันธ์ที่ตั้งอยู่บนรากฐานของความรู้สึกและความผูกพันต่อกัน กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์แบบนี้ ได้แก่ กิจกรรมบันเทิง ความสัมพันธ์แบบนี้จะสูญหายได้ง่าย

2. ความสัมพันธ์ทางสติปัญญา อาศัยความรู้ ความคิด เหตุผลและสติปัญญา เป็นตัวเชื่อมโยง เช่น ความรู้สึกระหว่างเพื่อนร่วมงาน กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ ได้แก่ การอภิปราย หรือ สัมมนาทางวิชาการ ความสัมพันธ์แบบนี้จะยั่งยืนมั่นคง

ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนนั้นมีความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นอย่างมาก ดังเช่น การศึกษาของ ดวงกมล มาลาร์ตัน (2534:บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนายเรืออากาศ พบว่า ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ รัตนา ดวงแก้ว (2527:155) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างชาวปัญญา สภาพแวดล้อมทางปัญญา และฐานะทางสังคมมีติดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 314 คน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นอกจากนั้น จูไร ชุมรุม (2526:176) ยังได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดย

ทำการศึกษากับนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร การศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับสภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนของนิสิตนักศึกษามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนมีส่วนสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสัมฤทธิ์ ฉัตรบุผา (2529:56) กล่าวว่า นักเรียนที่เรียนดีก็จะเลือกคบเพื่อนที่มีความสามารถใกล้เคียงกันกับเขาหรือสูงกว่า จึงทำให้ผลการเรียนดีตามไปด้วย ซึ่งเบนเน็ต (Benett. 1952 : 35) ได้เสนอแนะเพิ่มเติมว่า สถาบันอุดมศึกษาควรได้ส่งเสริมให้นักเรียนนักศึกษา รักใคร่กันฉันเพื่อนมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน เพื่อประโยชน์แก่ตัวนักศึกษาเอง และเมื่อจบออกไปทำงานในอนาคตจะได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

กล่าวว่าโดยธรรมชาติมนุษย์เป็นสัตว์สังคม มนุษย์จึงต้องอยู่ในสังคมร่วมกลุ่มหรือร่วมสถาบันเดียวกัน บุคคลจะโดดเดี่ยวโดยขาดเพื่อนมิได้ เพื่อนเป็นบุคคลที่เรารักใคร่สนิทสนมดังคำกล่าวที่ว่า “ เพื่อนสนิทมิตรสหาย ” เพื่อนจะมีความสำคัญต่อวิถีชีวิตของบุคคลเป็นอย่างมาก เริ่มตั้งแต่เพื่อนก่อนเข้าโรงเรียน เพื่อนร่วมกลุ่ม เพื่อนร่วมชั้น เพื่อนร่วมสถาบัน เพื่อนต่างสถาบัน เพื่อนต่างเพศ เป็นต้น เพื่อนจึงเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญต่ออนาคตของบุคคลมาก พฤติกรรมของบุคคลจะคิดชั่วส่วนหนึ่งมาจากเพื่อน (มาลี จุฬา 2544:226) ส่วนนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงอายุ 18 –22 ปี ซึ่งเป็นช่วงวัยที่จะเปลี่ยนไปเป็นผู้ใหญ่มีความต้องการการเป็นผู้นำ ตลอดจนต้องการติดต่อและสัมพันธ์กับเพื่อน ทั้งในเพศเดียวกันและต่างเพศซึ่งในบางครั้งอยากที่จะเป็นผู้นำและขอมที่จะเป็นผู้ตามในบางขณะ ถ้าผิดหวังก็จะแยกตนเองออกจากสังคมหรืออยู่ตามลำพัง ในวัยนี้จะมีเพื่อนรักและเพื่อนสนิทเป็นจำนวนมาก กลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการหาความรู้ ทักษะคติ บุคลิกภาพและคุณธรรมของนักศึกษา ซึ่งนักศึกษาต้องใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ในสถานศึกษาจึงต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในกลุ่มเพื่อน โดยความสัมพันธ์ของเพื่อนมี 2 ลักษณะ คือ ความสัมพันธ์ทางอารมณ์และความสัมพันธ์ทางปัญญา ความสัมพันธ์ทางอารมณ์เป็นความสัมพันธ์ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความผูกพันระหว่างเพื่อนกับเพื่อน กิจกรรมที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์แบบนี้ ได้แก่ กิจกรรมบันเทิงการเลี้ยงสังสรรค์และการเลี้ยงรับ เลี้ยงส่ง ส่วนความสัมพันธ์ทางปัญญาจะตั้งอยู่บนพื้นฐานของหลักการและเหตุผลอาศัยความรู้ ความคิดสติปัญญาและเหตุผลเป็นเครื่องเชื่อมโยง กิจกรรมที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์แบบนี้ ได้แก่ การอภิปราย การประชุม การถกเถียงทางวิชาการและการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ (มาณี เกียรติกุลวัฒน์ 2541:32) การคบเพื่อนและกลุ่มเพื่อนจึงเป็นพัฒนาการทางสังคมที่สำคัญของวัยรุ่นอันจะเป็นพื้นฐานของการเป็นผู้ใหญ่ที่ดี โดยแก่นักศึกษามีการเลือกคบเพื่อนที่มีคุณสมบัติที่ดีทางการเรียน ก็ย่อมเป็นตัวอย่างที่ดีและส่งเสริมพฤติกรรมทางการเรียนที่ดีและมีประสิทธิภาพของ

เอกสาคักศึกษาได้ รที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Boyd (อ้างในสนทนา เขมวรัตน์ 2542 :19) ได้ทำการวิจัยเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความก้าวหน้าทางวิชาการของนักศึกษาผิวดำ จำนวน 800 คน จากมหาวิทยาลัย 40 แห่ง ในช่วง 10 ปี (ค.ศ.1970 – 1979) พบว่าการเปลี่ยนแปลงของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เห็นได้ชัดเจน 10 ปี วัดได้จากลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อนหรือสรุปได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ดวงกมล มลารัตน์ (2534:บทคัดย่อ) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนายเรืออากาศ สรุปผลการวิจัยออกมาสอดคล้องกัน คือ ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2541:49-52) ทำการวิจัยเรื่ององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรีทางการศึกษา โดยวิธีวิเคราะห์แบบถดถอย (Stepwise Regressino Analysis) พบว่า สิ่งที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จทางการศึกษา (Leading Predictor) มากที่สุดตามลำดับคือ ชั้นปีที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยวิชาการศึกษา อายุ และเพศ โดยพยากรณ์ทั้งสาม ให้ค่า $R=0.32$ ซึ่งมีความเชื่อมั่นร้อยละ 99 และจากการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัย โดยศึกษาจากคะแนนเฉลี่ยสะสมปลายปีที่ 1 ของกลุ่มตัวอย่างประชากร สรุปได้ว่า เพศ เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษาต่างกัน กล่าวคือ นักศึกษาหญิงมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาชาย

อรพินทร์ ชูชม และอัจฉรา สุขารมณ (2531: 37) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับปริญญาตรี ปัญหาส่วนตัว ทักษะคิด และนิสัยทางการเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต โดยมี เพศ เป็นตัวแปรต้น พบว่า นิสิตที่มีเพศแตกต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาโท ในภาคต้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตหญิงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาโท ในภาคต้นสูงกว่านิสิตชาย

ในเรื่องนี้สอดคล้องกับ Clark (อ้างใน กุลวดี ตริยานนท์. 2536 :17) ที่ได้ศึกษาถึงความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างเพศ เพื่อที่จะเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเกรด 3,4 และ 8 ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างจากนักเรียนชั้นละ 150 คน ผลการศึกษาพบว่านักเรียนชาย หญิง ไม่แตกต่างกันในเรื่องเกณฑ์สติปัญญา ทักษะพื้นฐานในการอ่านและการทำเลขคณิต แต่ในเรื่องการใช้ภาษา และการสะกดตัวแล้ว ปรากฏว่านักเรียนหญิงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนชาย ผลการศึกษารั้งนี้ได้รับการสนับสนุน Parsley (อ้างใน กุลวดี ตริยานนท์. 2536:18) ซึ่งศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาต่างๆ ของนักเรียน

ไม่ต่างกันทุกด้าน อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และได้เปรียบเทียบหาความแตกต่างระหว่างเพศด้วย เขากล่าวว่า ได้มีนักการศึกษาศึกษาเรื่องนี้ไว้มาก เช่น ลินคอล์น พบว่า นักเรียนหญิงเก่งกว่านักเรียนชายในเรื่องการอ่าน การสะกดตัว และการเขียน ส่วนนักเรียนชายเก่งกว่านักเรียนหญิงในวิชาประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ และเรขาคณิต ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่าเพศมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่นเดียวกับ Shellhammer (อ้างใน สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์. 2521:12) ที่ทำการทดสอบความสามารถทางการเรียนของเด็กในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา ปรากฏว่านักเรียนหญิงเก่งกว่านักเรียนชายเกือบทุกแขนงวิชาที่ทำการทดสอบ

Wilkes (1988 : 4-5) ได้ศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจคะแนนเฉลี่ยและนิสัยในการเรียน ในฐานะที่เป็นตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเวบบอร์ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยเวบบอร์ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการออกแบบ และวิชาการวิเคราะห์ระบบ ในระหว่างปีการศึกษา 1986-1988 จำนวน 43 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสำรวจเจตคติและนิสัยในการเรียน ผลการวิจัยปรากฏว่า นิสัยในการเรียนเป็นตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

Coweell และ Entwistle (1971 : 24-29) ได้ศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพ เจตคติ ในการเรียน นิสัยในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคชั้นปีที่ 1 และ 2 และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติในการเรียน นิสัยในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชายวิทยาลัยเทคนิคปีที่ 1 และ 2 จำนวน 117 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบสติปัญญา (AHA Group Test Intelligence) แบบทดสอบบุคลิกภาพ (Eysenck Personality Form A) แบบสำรวจนิสัยในการเรียนและเจตคติในการเรียน (Brown-Holtzman Survey of Study Habits and Study Attitudes) ผลการวิจัย ปรากฏว่า นิสัยในการเรียนและเจตคติในการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.5 การศึกษานี้สอดคล้องกับพุนทรัพย์ วงษ์พานิช (2523 : 52) ที่ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนในระดับปริญญาตรี(ค.บ) ของบุคลากรทางการศึกษาและครูประจำการในวิทยาลัยครู กรุงเทพมหานคร โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากรทางการศึกษาและครูประจำการในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2522 จำนวน 509 คน พบว่า ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนได้ดี คือ วิธีการเรียนของนักศึกษา

สัมภาษณ์ ฉัตรบุผา (2529 : 59) ศึกษาพบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนคือ องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูงมีความสัมพันธ์กับเพื่อนดีกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับ กนิษฐา แก้วสวัสดิ์วงศ์ (2544 : 54) ที่พบว่า ตัวแปรหนึ่งที่มีอิทธิพล

ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน คือ ความสัมพันธ์กับเพื่อน ซึ่งในเรื่องนี้สอดคล้องกับการศึกษา
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Alexander (อ้างใน สัมภาษณ์ ฉัตรบุพผา. 2529 : 57) ที่พบว่าผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมักจะมาจากบ้านที่มีบรรยากาศไม่ดี และมีเพื่อนน้อย ส่วน Boyd (1979 : 175) ได้ทำการวิจัยเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความก้าวหน้าทางวิชาการของนักศึกษาผิวดำจำนวน 800 คน จากมหาวิทยาลัย 40 แห่ง ในช่วง 10 ปี (ค.ศ. 1970 – ค.ศ. 1979) พบว่า การเปลี่ยนแปลงของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เห็นได้ชัดในช่วง 10 ปี จัดได้จากลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อน หรือสรุปได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ดวงกลม มาลารัตน์ (2534:บทคัดย่อ) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนายเรืออากาศ สรุปผลการวิจัยออกมาสอดคล้องกัน คือ ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ศักดิ์ชัย ศิริศรี (2535)[Internet] ได้ทำการวิจัยองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้ จังหวัดสงขลา โดยการสุ่มเลือกนักศึกษาจากคณะต่างๆ ได้ จำนวน 200 คน พบว่ากลุ่มเพื่อนเป็นตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้ดี

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2529:193) สรุปว่าเจตคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลต่างๆอันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งต่างๆไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นไปในทางสนับสนุนหรือต่อต้านก็ได้

Wright and Bean (1974 : 277-283) ได้ศึกษาอิทธิพลของฐานะทางเศรษฐกิจสังคมในการทำนายผลการเรียนในวิทยาลัย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 1,631 คนพบว่า รายได้ของครอบครัวเป็นตัวทำนายผลการเรียน ได้ดีที่สุด

The world Bank (1983 :4) ได้รายงานผลการศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพและประสิทธิภาพทางการศึกษาภายในโรงเรียน ซึ่งพบว่าในองค์ประกอบของแปรป้อนเข้า (Input) ที่ทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน และมีความสัมพันธ์อย่างเด่นชัดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็คือ สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม นอกจากนั้นธนาคารโลกยังให้ข้อเสนอแนะว่าในการปรับปรุงคุณภาพทางการศึกษาในโรงเรียนนั้นจำเป็นต้องคำนึงถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นองค์ประกอบหนึ่งด้วย

สุมัลลิกา อุตาการ (2537:18) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ รายได้

เอกสารฉบับนี้ โดยแบ่งฐานะและสังคมออกเป็น 3 ระดับ คือระดับสูง ระดับกลาง และระดับต่ำ การดำเนินการ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พบว่าผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมระดับปานกลางและระดับสูง ให้การส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กในความปกครองสูงกว่าผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ

นิรัตน์ จุลเอียด (2539) [Internet] ได้ทำการวิจัยองค์ประกอบบางประการที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตจังหวัดพัทลุง โดยทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ในจังหวัด จำนวน 1,990 คน และพบว่ารายได้ของครอบครัวเป็นตัวแปรด้านที่ไม่ใช่สถิติปัญญาที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน

Turner (1999:15) จากบทความข่าวงานวิจัยและข้อเสนอแนะ “ กองทุนเงินกู้เรียนของโรงเรียนไม่พอเพียง ความขาดสนของเด็คนักเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ” โดย Turner กล่าวว่า รายได้ของครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน

Papanastasiou ,IEA/TIMSS(2000 :4) ได้ทำการวิจัยปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ การศึกษาค้นคว้าของ The Third Internal Mathematics and Science Study (TIMSS) พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเรียนคณิตศาสตร์

สาขารุณ บุญคง (2533)[Internet] ได้ทำการวิจัยองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตนักศึกษา การสังเคราะห์วิจัยเชิงปริมาณกลุ่มตัวอย่างคืองานวิจัยที่ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับตัวแปรเกี่ยวข้องจำนวน 174 เรื่อง จากประชากร 327 เรื่องและพบว่า การบริการการศึกษา การจัดหลักสูตรมีความสัมพันธ์ทางบวกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พศิน แดงจวง (2537) [Internet] ได้ทำการวิจัยองค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการสำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาระดับปริญญาโทของนักศึกษา สังกัดอุดมศึกษาของรัฐ พบว่าการบริการของสถานศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการสำเร็จการศึกษา

กัลยา อินทรสาร (2540)[Internet] ได้ทำการวิจัยองค์ประกอบที่มุ่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมาจำนวน 125 โรงเรียน สุ่มด้วยวิธีหลายขั้นตอนได้กลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 353 คน พบว่า การบริหารการจัดการของโรงเรียนสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ ร้อยละ 26.77

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่าการบริการของสถานศึกษาเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และอาจส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้

พศิน แดงจวง (2537)[Internet] ได้ทำการวิจัยองค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำเร็จการศึกษาภาคพิเศษของนักศึกษา สังกัดอุดมศึกษาของรัฐพบว่าความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษาในหลักสูตรของสถานศึกษาเป็นตัวแปรสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการสำเร็จการศึกษา

เมธี ธรรมวัฒนา (2544) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีสถาปัตยกรรมสถาบันราชภัฏ จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยเห็นว่าความภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษา เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlation Research) โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ที่ศึกษาอยู่ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังมีจำนวนประชากร 796 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยใช้เกณฑ์การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของ Krejcie และ Morgan (อ้างใน บุญชม ศรีสะอาด.2546:39-40) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 260 คน จากนั้นสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ด้วยวิธีกำหนดสัดส่วนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีขั้นตอนการสุ่มกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. สํารวจนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ชั้นปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยใช้เกณฑ์ตามตารางของ(Krejcie and Morgan)
3. กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างในแต่ละภาควิชา โดยการกำหนดสัดส่วน
4. สุ่มนักศึกษาในแต่ละภาควิชาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำแนกตามสาขาวิชา

ภาควิชา	จำนวนนักศึกษา (คน)	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. สาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม	119	39
2. สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า	54	17
3. สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์	91	30
4. สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์	117	38
5. สาขาวิชาวิศวกรรมระบบควบคุม	14	5
6. สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล	70	23
7. สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา	56	18
8. สาขาวิชาวิศวกรรมการวัดคุม	18	6
9. สาขาวิชาวิศวกรรมสารสนเทศ	93	30
10. สาขาวิชาวิศวกรรมเกษตร	26	8
11. สาขาวิชาวิศวกรรมเคมี	40	13
12. สาขาวิชาวิศวกรรมอาหาร	28	9
13. สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม	36	13
14. สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ เชิงกล	34	11
รวม	796	260

ที่มา : สำนักทะเบียนและประมวลผล สจล.๗

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น และบางส่วนได้นำเครื่องมือของผู้วิจัยอื่นมาปรับใช้ โดยศึกษาจากเอกสารตำรา บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดขอบข่ายและประเด็นของคำถาม

3.2.1 ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 9 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบเติมคำและแบบเลือกตอบ(Check list) โดยถามเกี่ยวกับ เพศ คณะแผนก วิชาชีพ รายได้ของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน โดยสร้างขึ้นและปรับปรุงมาจากเครื่องมือของ วรณี อังสิทธิพนพร(2544:50) เมธี ธรรมวัฒนา(2544:41) ซึ่งจะถามเกี่ยวกับเจตคติต่ออาจารย์ผู้สอนของนักศึกษาที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน และการจัดการเรียนการสอน

ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครอง ผู้วิจัยปรับปรุงมาจาก วรณี อังสิทธิพนพร(2544:50) และเมธี ธรรมวัฒนา(2544:43) ซึ่งจะถามเกี่ยวกับการศึกษาต่อ การนำความรู้ไปประกอบอาชีพ ความมานะพากเพียร

ตอนที่ 4 สอบถามเกี่ยวกับการสนับสนุนของผู้ปกครอง ผู้วิจัยปรับปรุงมาจากรุ่งกานต์ เพ็ชรสกลไส (2545 :50) ซึ่งจะถามเกี่ยวกับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายทั้งหมดเกี่ยวกับการเรียน การให้คำแนะนำ การให้กำลังใจ การวางอนาคตเกี่ยวกับการเรียน การให้ความร่วมมือและสนับสนุนในการทำกิจกรรม

ตอนที่ 5 สอบถามเกี่ยวกับความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษา ผู้วิจัยปรับปรุงมาจากเมธี ธรรมวัฒนา (2544:45) เป็นการประเมินคุณค่าของตนเองและทัศนคติต่อตนเอง ในด้านการยอมรับหรือไม่ยอมรับเกี่ยวกับตนเอง ทำให้บุคคลนั้นรู้สึกว่าคุณมีความสามารถ ความสำคัญ ประสบความสำเร็จและมีคุณค่าสังเกตได้จากคำพูดและพฤติกรรมที่แสดงออก

ตอนที่ 6 สอบถามเกี่ยวกับนิสัยทางการเรียน ผู้วิจัยปรับปรุงมาจากมณฑาทิพย์ มณีโชติรัตน์ (2541 :85-86) และศุภวรรณ พันธุ์ศักดิ์ (2542 :157-159) ถามเกี่ยวกับลักษณะพฤติกรรมของนักศึกษาในการเรียน การเตรียมตัวทบทวนบทเรียน การเตรียมตัวและเทคนิคการเรียน การแบ่งเวลาเรียน การตั้งใจเรียนและเอาใจใส่ในการเรียน การเตรียมแผนการเรียนและการทำงาน

ตอนที่ 7 สอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งพัฒนามาจากเครื่องมือของ วรณี อังสิทธิพนพร (2544:51)

ตอนที่ 8 สอบถามเกี่ยวกับการบริการของสถานศึกษา ผู้วิจัยปรับปรุงมาจากเมธี ธรรมวัฒนา(2544:45) ซึ่งจะถามเกี่ยวกับการบริการในด้านต่างๆ การมีห้องสำหรับศึกษาค้นคว้าหรือทำงานกลุ่ม อุปกรณ์ทางการเรียน นุเคราะห์ทางการสอนเพียงพอและมีการจัดการฝึกอบรมระยะสั้น

ตอนที่ 9 สอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน ผู้วิจัยปรับปรุงมาจาก มณฑาทิพย์ มณีโชติรัตน์ (2541 :85-86) และศุภวรรณ พันธุ์ภักดี (2542 :157-159)และเมธี ธรรมวัฒนา (2544:44) ซึ่งจะถามเกี่ยวกับลักษณะที่นักศึกษาและเพื่อนปฏิบัติต่อกันเกี่ยวกับการเรียน การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ การปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และการเข้าร่วมกิจกรรม

ลักษณะของแบบสอบถามในตอนที่ 2 ถึง 9 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale) มี 5 ระดับของ Likert (อ้างใน รวีวรรณ ชินะตระกูล.2542:123-125) ดังนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

การแปลความหมายของคะแนน มีดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง ระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง ระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง ระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

3.2.2 การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตลอดจนวิธีการสร้างแบบสอบถาม

2. กำหนดประเด็นและจำนวนข้อของแบบสอบถาม

3. ดำเนินการปรับปรุงและสร้างแบบสอบถามตามตัวแปรที่ศึกษา

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วมตรวจสอบความถูกต้องและแนะนำในการปรับปรุงแบบสอบถาม

5. นำแบบสอบถามที่แก้ไขเสร็จแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้วิธีหาค่า Index of Congruency (IOC) (ยูท ใภยวรรณ.2543:123) และเลือกข้อที่มีค่า $IOC \geq 0.5$ ส่วนข้อที่มีค่า $IOC < 0.5$ นำมาทำเอกสารเป็นเอกสารที่ส่งงานไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การปรับปรุง

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิลงความคิดเห็นและให้คะแนนดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะที่ระบุไว้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะที่ระบุไว้

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่ได้วัดตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะที่ระบุไว้

คำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องโดยใช้สูตรดังนี้

สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

N แทน จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วย

1. รศ.เกรียงศักดิ์ สุวรรณโพธิ์ศรี รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. นต.ดร.พงศ์เทพ จิระโร อาจารย์พยาบาล โรงพยาบาลกรมแพทยทหารเรือ
3. ผศ.ดร.อรสา โกศลานันท์กุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
4. ดร.กฤษณา คิคคี ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1
5. ดร.ทิวัดต์ มณีโชติ ศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ค่า IOC พบว่า มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.8 – 1.0

6. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะ

7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาที่เรียนระดับปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาความเที่ยง (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของ Cronbach (อ้างใน บุญชม ศรีสะอาด.2543:96) ซึ่งมีสูตรดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\text{สูตร } \alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบสอบถาม

k แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

$\sum s_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

s_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม

ตารางที่ 3.2 แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม

แบบสอบถาม	ค่าความเที่ยง
1. เจตคติที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน	0.79
2. ความคาดหวังของผู้ปกครอง	0.62
3. การสนับสนุนของผู้ปกครอง	0.58
4. ความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษา	0.64
5. นิสัยทางการเรียน	0.83
6. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	0.83
7. การบริการของสถานศึกษา	0.76
8. ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน	0.67

จากตารางที่ 3.2 แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม พบว่าแบบสอบถามตอนที่ 2 เจตคติที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน มีค่าความเที่ยง 0.79 ตอนที่ 3 ความคาดหวังของผู้ปกครอง มีค่าความเที่ยง 0.62 แบบสอบถามตอนที่ 4 การสนับสนุนของผู้ปกครอง มีค่าความเที่ยง 0.58 แบบสอบถามตอนที่ 5 ความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษา มีค่าความเที่ยง 0.64 แบบสอบถามตอนที่ 6 นิสัยทางการเรียน มีค่าความเที่ยง 0.83 แบบสอบถามตอนที่ 7 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าความเที่ยง 0.83 แบบสอบถามตอนที่ 8 การบริการของสถานศึกษา มีค่าความเที่ยง 0.76 และแบบสอบถามตอนที่ 9 ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน มีค่าความเที่ยง 0.67

8. จัดพิมพ์แบบสอบถามเพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยกระทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อขออนุญาตคณะบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้นักศึกษาตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 7 – 29 สิงหาคม 2548

2. ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลในแบบสอบถามและตรวจสอบให้คะแนนความถูกต้อง แล้วนำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าสถิติ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม แล้วจากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น เพื่อทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ใช้สถิติวิเคราะห์หาค่าความถี่ และค่าร้อยละ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

2. นำข้อมูลในแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่ามาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. การหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านการเรียนและด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีการหาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation)

4. การหาตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และหาค่าสัมประสิทธิ์ในการพยากรณ์โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression) และใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) เพื่อคัดเลือกตัวแปรที่ดีที่สุด

3.4.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ค่าร้อยละ (ยูทธ ไทเวอร์รณ. 2546 : 78)

$$\text{สูตร} \quad p = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ p แทน ค่าร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นค่าร้อยละ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2. ค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด. 2546 : 102)

สูตร
$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

3. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (บุญชม ศรีสะอาด. 2546 : 103)

สูตร
$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐาน

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

4. การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) (ยูทรี ไกยวรรณ. 2546 : 162)

สูตร
$$r_{xy} = \frac{n \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[n \sum X^2 - (\sum X)^2][n \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนชุด X

$\sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนนชุด Y

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนน X แต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum Y^2$ แทน ผลรวมของคะแนน Y แต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณระหว่าง X กับ Y

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

5. การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (บุญชม ศรีสะอาด. 2546 : 158)

สูตร
$$R^2 = \beta_1 r_{y1} + \beta_2 r_{y2} + \dots + \beta_k r_{yk}$$

เอกสารนี้เป็นเมื่อ R^2 ไว้สำหรับการใช้แทน กำลังสองของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ โดยขึ้นด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$\beta_1, \beta_2, \dots, \beta_k$	แทน ค่าน้ำหนักเบต้าหรือสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปของ คะแนนมาตรฐานของตัวพยากรณ์ตัวที่ 1 ถึง k
$r_{y1}, r_{y2}, \dots, r_{yk}$	แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวเกณฑ์กับตัวเกณฑ์ กับตัวพยากรณ์ตัวที่ 1 ถึง k
k	แทน จำนวนตัวเกณฑ์ (ตัวแปรอิสระ)

6. การทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (บุญชม ศรีสะอาด. 2546 : 163)

$$\text{สูตร } F = \frac{R^2/k}{(1-R^2)/(n-k-1)}; df = k, n-k-1$$

เมื่อ F แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตการแจกแจง
แบบ F เพื่อทราบความมีนัยสำคัญของ R

R แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

n แทน จำนวนสมาชิกกลุ่มตัวอย่าง

k แทน จำนวนตัวพยากรณ์หรือตัวแปรอิสระ

7. การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) สมการในรูปคะแนนดิบ (ยูท ใทยวรรณ์. 2546 : 310)

$$y' = a + b_1 \bar{x}_1 + b_2 \bar{x}_2 + \dots + b_n \bar{x}_n$$

หาค่า b จากสูตร

$$b_i = \beta_i \frac{S_y}{S_i}$$

เมื่อ b_i แทน ค่าน้ำหนักหรือคะแนนสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัว
แปรพยากรณ์ตัวที่ i ที่ต้องการหาค่าน้ำหนักคะแนน

β_i แทน น้ำหนักความสำคัญของตัวพยากรณ์ (Beta Weight)
ตัวที่ i

S_i แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวพยากรณ์ตัวที่ i

S_y แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรตาม (y)

หาค่า a จากสูตร (ยูท ใทยวรรณ์. 2546 : 309)

$$a = \bar{Y} - b_1 \bar{X}_1 - b_2 \bar{X}_2 - \dots - b_k \bar{X}_k$$

เมื่อ a แทน ค่าคงที่สำหรับสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

\bar{Y} แทน ค่าเฉลี่ยของตัวเกณฑ์ (ตัวแปรตาม) ตัวที่ 1 ถึง k

X_1, X_2, \dots, X_k แทน ค่าเฉลี่ยของตัวพยากรณ์ตัวที่ 1 ถึง k ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

k แทน จำนวนตัวพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ)

สูตรการสร้างสมการการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน

$$Z'_y = \beta_1 Z_1 + \beta_2 Z_2 + \dots + \beta_k Z_k$$

หาค่า β จากสูตร

$$\beta = \frac{\sum Z_x Z_y}{\sum Z^2 X} = b \left[\frac{S_x}{S_y} \right]$$

หาค่า Z_x จากสูตร

$$Z_x = \frac{X - \bar{X}}{S_x}$$

หาค่า Z_y จากสูตร

$$Z_y = \frac{y - \bar{y}}{S_y}$$

เมื่อ β แทน สัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน

S_x แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรพยากรณ์ X

S_y แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรตาม Y

Z_x แทน คะแนนมาตรฐานของตัวแปรพยากรณ์

Z_y แทน คะแนนมาตรฐานของตัวแปรตาม Y

8. การทดสอบความมีนัยสำคัญของตัวแปรในสมการถดถอย (บุญชม ศรีสะอาด. 2546: 167-168)

สูตร

$$F = \frac{(R^2_{y.12\dots i} - R^2_{y.12\dots k}) / (1 - k)}{(1 - R^2_{y.12\dots i}) / (n - 1 - 1)}$$

เมื่อ F แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ F เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

$R^2_{y.12\dots k}$ แทน กำลังสองของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณสำหรับการถดถอยของ Y บนตัวแปร k ตัว

$R^2_{y.12\dots i}$ แทน กำลังสองของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณสำหรับการถดถอย ของ Y บนตัวแปร I ตัว

k แทน จำนวนตัวแปรพยากรณ์ที่มีจำนวนน้อยกว่า

I แทน จำนวนตัวแปรพยากรณ์ที่มีจำนวนมากกว่า

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. การทดสอบนัยสำคัญ (Test the significance) ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทดสอบด้วย t-test ซึ่งมีสูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด.2546:171)

สูตร

$$t = r_{xy} \sqrt{\frac{n-2}{1-r_{xy}^2}}$$

เมื่อ t แทน ค่าการทดสอบนัยสำคัญของค่า t
 R_{xy} แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
 n แทน จำนวนขนาดกลุ่มตัวอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบสอบถาม และผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านการเรียน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างของปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านการเรียน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ของตัวแปรต่างๆ ดังนี้

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

t แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution

F แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน F-distribution

r_{xy} แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

R แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

R^2 แทน ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์

SE_{est} แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์

SE_b แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การพยากรณ์

b แทน ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- β แทน ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
- a แทน ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
- Y แทน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- X_1 แทน รายได้ของผู้ปกครอง
- X_2 แทน เจตคติที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน
- X_3 แทน ความคาดหวังของผู้ปกครอง
- X_4 แทน การสนับสนุนของผู้ปกครอง
- X_5 แทน ความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษา
- X_6 แทน นิสัยทางการเรียน
- X_7 แทน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
- X_8 แทน การบริการของสถานศึกษา
- X_9 แทน ความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษา
- Y' แทน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรูปคะแนนมาตรฐาน
- Z_1 แทน รายได้ของผู้ปกครองในรูปคะแนนมาตรฐาน
- Z_2 แทน เจตคติที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนในรูปคะแนนมาตรฐาน
- Z_3 แทน ความคาดหวังของผู้ปกครองในรูปคะแนนมาตรฐาน
- Z_4 แทน การสนับสนุนของผู้ปกครองในรูปคะแนนมาตรฐาน
- Z_5 แทน ความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษาในรูปคะแนนมาตรฐาน
- Z_6 แทน นิสัยทางการเรียนในรูปคะแนนมาตรฐาน
- Z_7 แทน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในรูปคะแนนมาตรฐาน
- Z_8 แทน การบริการของสถานศึกษาในรูปคะแนนมาตรฐาน
- Z_9 แทน ความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษาในรูปคะแนนมาตรฐาน
- Z'_y แทน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรูปคะแนนมาตรฐาน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านการเรียนและด้านสภาพแวดล้อม ในสถานศึกษาต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามเพศและรายได้บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ดังตารางที่ 4.1-4.2 และผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตามตัวแปรขององค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านการเรียนและด้านสภาพแวดล้อม ในสถานศึกษาต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนร้อยละของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	190	73.08
หญิง	70	26.92
รวม	260	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่านักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 73.08 และเพศหญิง จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 26.92

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองรวมกันต่อเดือน

รายได้ / เดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	15	5.77
ระหว่าง 5,000 - 10,000 บาท	51	19.61
มากกว่า 10,000 บาท	194	74.62
รวม	260	100

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ปกครองของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองรวมกันต่อเดือน โดยมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 15 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คิดเป็นร้อยละ 5.77 มีรายได้ระหว่าง 5,000-10,000 บาท จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 19.61 และมีรายได้มากกว่า 10,000 บาท จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 74.62

ตารางที่ 4.3 แสดงคะแนนเต็ม ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลความหมาย จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	การแปลความหมาย
เจตคติต่ออาจารย์ผู้สอน (X_2)	5.00	3.75	0.77	มาก
ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_3)	5.00	4.25	0.65	มาก
การสนับสนุนของผู้ปกครอง (X_4)	5.00	3.73	0.98	มาก
ความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษา (X_5)	5.00	4.24	0.76	มาก
นิสัยทางการเรียน (X_6)	5.00	3.34	0.91	ปานกลาง
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_7)	5.00	3.43	0.92	ปานกลาง
การบริการของสถาบันฯ (X_8)	5.00	3.50	0.97	มาก
ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน (X_9)	5.00	3.48	0.95	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักศึกษาที่มีเจตคติต่ออาจารย์ผู้สอนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.75$)

ด้านความคาดหวังของผู้ปกครองพบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครองในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.25$)

ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครองพบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสนับสนุนของผู้ปกครองในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.73$)

ด้านความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษาพบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.24$)

ด้านนิสัยทางการเรียนพบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับนิสัยทางการเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.34$)

ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.43$)

ด้านการบริการของสถาบันฯพบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการของสถาบันฯในภาพรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.50$)

ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนพบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.48$)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านการเรียนและด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังต่อตัวแปรที่ศึกษาของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านการเรียนและด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรที่ศึกษาต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปัจจัย	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	Y
X ₁	-	.007	.079	.047	-.020	-.140*	-.116	.011	.001	-.096
X ₂		-	.203**	.194	.344	.349**	.337**	.442**	.345**	.006
X ₃			-	.416**	.296**	.332**	.315**	.161**	.118	.189**
X ₄				-	.255**	.431**	.354**	.351**	.241**	-.057
X ₅					-	.388**	.320**	.344**	.243**	-.143*
X ₆						-	.815**	.457**	.479**	.032
X ₇							-	.416**	.428**	.088
X ₈								-	.469**	-.078
X ₉									-	-.155*
Y										-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (Y) ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 มี 1 ตัวแปรได้แก่ ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X₃) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.189 และที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 มี 2 ตัวแปรได้แก่ ความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษา (X₅) และความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน (X₉) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.143 และ -0.155 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression) โดยใช้ตัวแปรทุกตัวร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตารางที่ 4.5 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression) ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df.	Mean Square	F	sig.
Regression	6.029	9	0.670	4.767	0.000 ^a
Residual	35.132	250	0.141		
รวม	41.161	259			
R	=	0.383			
R ²	=	0.146			
SE _{est}	=	0.374			
a	=	0.116			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ปัจจัยทุกตัวสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (Y) ได้ร้อยละ 14.60 ได้แก่ รายได้ผู้ปกครอง (X₁) เจตคติต่ออาจารย์ผู้สอน (X₂) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X₃) การสนับสนุนของผู้ปกครอง (X₄) ความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษา (X₅) นิสัยทางการเรียน (X₆) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (X₇) การบริการของสถาบันฯ (X₈) ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน (X₉) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณของตัวเกณฑ์ (Y) และตัวพยากรณ์ (X₁, X₂, X₃, X₄, X₅, X₆, X₇, X₈, X₉) มีค่าเท่ากับ 0.383 และค่าความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการพยากรณ์เท่ากับ 0.374

ตารางที่ 4.6 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression) ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกปัจจัยรายด้าน

ตัวแปร	b	β	SE _b	t	Sig.
a (Constant)	2.624		0.293	8.968	0.000
รายได้ผู้ปกครอง (X_1)	-6.552×10^{-2}	-0.095	0.042	-1.575*	0.116
เจตคติต่ออาจารย์ผู้สอน (X_2)	9.846×10^{-3}	0.065	0.010	0.954*	0.341
ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_3)	4.848×10^{-2}	0.274	0.012	4.046*	0.000
การสนับสนุนของผู้ปกครอง (X_4)	-1.580×10^{-2}	-0.136	0.008	-1.941*	0.053
ความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษา (X_5)	-4.956×10^{-2}	-0.220	0.015	-3.285*	0.001
นิสัยทางการเรียน (X_6)	9.084×10^{-4}	0.013	0.008	0.118*	0.907
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_7)	1.242×10^{-2}	0.165	0.008	1.613*	0.108
การบริการของสถาบันฯ (X_8)	-5.728×10^{-4}	-0.009	0.005	-0.124*	0.901
ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน (X_9)	-2.194×10^{-2}	-0.196	0.008	-2.759*	0.006

*มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มี 9 ปัจจัย ได้แก่ รายได้ผู้ปกครอง (X_1), เจตคติต่ออาจารย์ผู้สอน (X_2), ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_3), การสนับสนุนของผู้ปกครอง (X_4), ความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษา (X_5), นิสัยทางการเรียน (X_6), แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_7), การบริการของสถาบันฯ (X_8) และความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน (X_9) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ ในรูปคะแนนดิบ (b) เท่ากับ -6.552×10^{-2} , 9.846×10^{-3} , 4.848×10^{-2} , -1.580×10^{-2} , -4.956×10^{-2} , 9.084×10^{-4} , 1.242×10^{-2} , -5.728×10^{-4} และ -2.194×10^{-2} ตามลำดับ และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ -0.095, 0.065, 0.274, -0.136, -0.220, 0.013, 0.165, -0.009 และ -0.196

โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวเกณฑ์ (Y) และตัวพยากรณ์ ($X_1, X_2, X_3, X_4, X_5, X_6, X_7, X_8, X_9$) มีค่าเท่ากับ 0.14 และ ค่าความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการพยากรณ์เท่ากับ 0.374

สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในรูปคะแนนดิบ มีดังนี้

$$Y' = 2.624 - 6.552 \times 10^{-2} X_1 + 9.846 \times 10^{-3} X_2 + 4.848 \times 10^{-2} X_3 - 1.580 \times 10^{-2} X_4 - 4.956 \times 10^{-2} X_5 + 9.084 \times 10^{-4} X_6 + 1.242 \times 10^{-2} X_7 - 5.728 \times 10^{-4} X_8 - 2.194 \times 10^{-2} X_9$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในรูปคะแนนมาตรฐาน มีดังนี้

$$Z'_y = -0.095 Z_1 + 0.065 Z_2 + 0.274 Z_3 - 0.136 Z_4 - 0.220 Z_5 + 0.013 Z_6 + 0.165 Z_7 - 0.009 Z_8 - 0.196 Z_9$$

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) เพื่อคัดเลือกตัวแปรที่ดีที่สุด สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยพิจารณาเลือกตัวแปรที่มีอำนาจในการพยากรณ์และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปร ในสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตารางที่ 4.7 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) ของตัวแปร

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df.	Mean Square	F	sig.
Regression	5.544	5	1.109	7.907	0.000 ^a
Residual	35.617	254	0.140		
รวม	41.161	259			
R	=	0.367			
R ²	=	0.135			
SE _{est}	=	0.374			
a	=	0.118			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.7 พบว่า สามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (Y) ได้ร้อยละ 13.50 ได้แก่ ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X₃), แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (X₇), การสนับสนุนของผู้ปกครอง (X₄), ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน (X₉) ความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษา (X₅) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณของตัวเกณฑ์ (Y) และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวพยากรณ์ (X_3, X_7, X_4, X_9, X_5) มีค่าเท่ากับ 0.367 และค่าความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการพยากรณ์เท่ากับ 0.374

ตารางที่ 4.8 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน(Stepwise Multiple Regression) ของตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	b	β	SE _b	t	Sig.
a (Constant)	2.541		0.265	9.602*	0.000
ความคาดหวังของผู้ปกครอง(X_3)	4.743×10^{-2}	0.268	0.012	4.014*	0.000
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน(X_7)	1.506×10^{-2}	0.200	0.005	2.864*	0.005
การสนับสนุนของผู้ปกครอง(X_4)	-1.642×10^{-2}	-0.141	0.008	-2.104*	0.036
ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน(X_9)	-2.113×10^{-2}	-0.189	0.007	-2.883*	0.004
ความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษา(X_5)	-4.588×10^{-2}	-0.204	0.014	-3.194*	0.002

R = 0.367

R² = 0.135

SE_{est} = 0.374

a = 0.118

*มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครอง(X_3), แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน(X_7) การสนับสนุนของผู้ปกครอง(X_4) ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน (X_9) และความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษา(X_5), สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (Y) ได้ และสามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้ร้อยละ 13 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบ(b) 4.743×10^{-2} , 1.506×10^{-2} , -1.642×10^{-2} , -2.113×10^{-2} และ -4.588×10^{-2} ตามลำดับ

ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวเกณฑ์ (Y) และตัวพยากรณ์(X_3, X_7, X_4, X_9, X_5) มีค่าเท่ากับ 0.367 และค่าความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการพยากรณ์เท่ากับ 0.374

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีดังนี้

$$Y' = 0.118 + 4.743 \times 10^{-2} X_3 + 1.506 \times 10^{-2} X_7 - 1.642 \times 10^{-2} X_4 - 2.113 \times 10^{-2} X_9 - 4.588 \times 10^{-2} X_5$$

สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในรูปคะแนนมาตรฐาน มีดังนี้

$$Z'_y = 0.268 Z_3 + 0.200 Z_7 - 0.141 Z_4 - 0.189 Z_9 - 0.204 Z_5$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง” ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยอภิปรายผลและข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านการเรียน และด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. เพื่อศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

5.1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ คือ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีจำนวนประชากร 796 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ คือ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยใช้เกณฑ์การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของ Krejcie และ Morgan (อ้างใน บุญชม ศรีสะอาด.2546:39-40) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 260 คน จากนั้นสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ด้วยวิธีกำหนดสัดส่วนกลุ่มตัวอย่าง

5.1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม โดยมีลักษณะของแบบสอบถามในตอนที่ 2 ถึง 9 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale) มี 5 ระดับของ Likert แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 9 ตอน โดยมีค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เจตคติที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน	มีค่าความเที่ยง	0.79
ตอนที่ 3 ความคาดหวังของผู้ปกครอง	มีค่าความเที่ยง	0.62
ตอนที่ 4 การสนับสนุนของผู้ปกครอง	มีค่าความเที่ยง	0.58
ตอนที่ 5 ความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษา	มีค่าความเที่ยง	0.64
ตอนที่ 6 นิสัยทางการเรียน	มีค่าความเที่ยง	0.83
ตอนที่ 7 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	มีค่าความเที่ยง	0.83
ตอนที่ 8 การบริการของสถานศึกษา	มีค่าความเที่ยง	0.76
ตอนที่ 9 ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน	มีค่าความเที่ยง	0.67

5.1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อขออนุญาตคณะบดี คณะวิศวกรรมศาสตร์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้นักศึกษาตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 7 – 29 สิงหาคม 2548

2. ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลในแบบสอบถามและตรวจสอบให้คะแนนความถูกต้อง แล้วนำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

5.1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าสถิติ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม แล้วจากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น เพื่อทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ใช้สถิติวิเคราะห์หาค่าความถี่ และค่าร้อยละ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

2. นำข้อมูลในแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่ามาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) แลส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. การหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านการเรียนและด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีการหาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation)

4. การหาตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และหาค่าสัมประสิทธิ์ในการพยากรณ์ โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ(Enter Multiple Regression) และใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) เพื่อคัดเลือกตัวแปรที่ดีที่สุด

5.1.6 ผลการวิจัย

1. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านการเรียนและด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผลการศึกษาพบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_3) มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.189 ความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษาและความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.143 และ -0.155 ตามลำดับ

2. การศึกษาตัวแปรของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านการเรียน และด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผลการศึกษาโดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน เพื่อคัดเลือกตัวแปรที่ดีที่สุด พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_3) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_7) การสนับสนุนของผู้ปกครอง (X_4) ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน (X_9) และความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษา (X_5) สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ร้อยละ 13 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนดิบ(b) 4.743×10^{-2} , 1.506×10^{-2} , 1.642×10^{-2} , 2.113×10^{-2} , และ 4.588×10^{-2} โดยเรียงลำดับจากตัวพยากรณ์ที่ส่งผลมาก ไปน้อย

สมการที่ใช้พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คือ

$$Y' = .118 + 4.743 \times 10^{-2} X_3 + 1.506 \times 10^{-2} X_7 - 1.642 \times 10^{-2} X_4 - 2.113 \times 10^{-2} X_9 - 4.588 \times 10^{-2} X_5$$

สมการที่ใช้ในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

$$Z'_y = 0.268 Z_3 + 0.200 Z_7 - 0.141 Z_4 - 0.189 Z_9 - 0.204 Z_5$$

5.2. อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเรียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยผู้วิจัยจะขออภิปรายผลการวิจัยในวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และอภิปรายผลการวิจัยในวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ดังนี้

5.2.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านการเรียน และด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_3) มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.189 ความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษา (X_5) และความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน (X_9) มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.143 และ -0.155 ตามลำดับ ผู้วิจัยขออภิปรายผลดังนี้

1. ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ความคาดหวังต่ออนาคตการศึกษาของนักศึกษาที่ตั้งใจไว้สูงถึงระดับปริญญาตรีขึ้นไป ย่อมทำให้เกิดเป็นพลังกระตุ้นให้นักศึกษา เกิดความมานะพยายาม เพื่อไปให้ถึงเป้าหมายอันสูงสุดตามที่บิดามารดาตั้งไว้ นักศึกษาจึงมีความขยันหมั่นเพียรเอาใจใส่ในการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจึงออกมาสูง

2. ความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษาต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังเป็นสถาบันที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับทั้งในภาครัฐบาลและภาคเอกชน ทำให้นักศึกษารู้สึกว่าตนเองมีความสามารถที่ได้เข้ามาศึกษา ณ สถาบันแห่งนี้และรู้สึกภาคภูมิใจในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมาลี จูทา (2542:227) กล่าวว่า ความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษาในสถาบันการศึกษามีความสำคัญต่อความสุขในการเรียน ตลอดจนความสำเร็จในการเรียนได้

3. ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักศึกษามีการเลือกคบเพื่อนที่มีคุณสมบัติที่ดีทางการเรียน ก็ย่อมเป็นตัวอย่างที่ดี และส่งเสริมพฤติกรรมทางการเรียนที่ดีและมีประสิทธิภาพของนักศึกษาได้เรียน ดังนั้น ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนจึงเป็นสิ่งสำคัญและมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ

เพื่อนในชั้นเรียนมากมีแนวโน้มไปในทางที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่มีความพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างก็ทำให้นักศึกษาอยากที่จะเรียนเพราะจะทำให้ นักศึกษารู้สึกมีความสุขในการเรียน และถ้ายิ่งนักศึกษามีความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนที่มีความตั้งใจเรียนและช่วยเหลือในเรื่องเรียนได้ก็ยิ่งจะทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ คำกล่าวของ จินตนา ยูนิพันธ์ (2527:61) ที่กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการเรียน การสอนอย่างชัดเจน เพราะสังคมในสถาบันการศึกษาจะมีการรวมตัวหรือจัดกลุ่มกันของ นักศึกษา ซึ่งจะเห็นได้จากพฤติกรรมของกลุ่มที่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของนักศึกษา การปฏิสัมพันธ์ของกลุ่ม โครงสร้างของกลุ่มมีจุดมุ่งหมายของกลุ่มอย่างชัดเจนลักษณะของกลุ่ม เช่นนี้ จะมีผลต่อแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มเพื่อนบรรยากาศเป็นกันเอง เพื่อน เป็นบุคคลที่เรารักใคร่สนิทสนม เพื่อนจะมีความสำคัญต่อวิถีชีวิตของบุคคลเป็นอย่างมาก พฤติกรรมของบุคคลจะดีจะชั่วนั้นส่วนหนึ่งมาจากเพื่อน ซึ่งสอดคล้อง (มาลี จุฑา.2542 : 226 กลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการทางความรู้ ทักษะคติ บุคลิกภาพและ คุณภาพของนักศึกษา ซึ่งนักศึกษาต้องใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ในสถานศึกษาจึงต้องมีการปรับตัวให้ เข้ากับสภาพแวดล้อมในกลุ่มเพื่อน (มาลี เกียรติกุลวัฒนา.2541 : 32) การคบเพื่อนและกลุ่ม เพื่อนจึงเป็นพัฒนาการทางสังคมที่สำคัญของวัยรุ่นอันจะเป็นพื้นฐานของการเป็นผู้ใหญ่ที่ดี

5.2.2 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านการเรียนและด้านสภาพแวดล้อมใน สถานศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักศึกษาได้แก่ ความคาดหวังของผู้ปกครอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครองความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนและความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษา โดยเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ผู้วิจัยขออภิปรายดังนี้

1. ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.05 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะเมื่อครอบครัวหรือบิดามารดามีความคาดหวังต่อ อนาคตการศึกษาของนักเรียนไว้สูงถึงระดับปริญญาตรีขึ้นไป ย่อมเกิดเป็นพลังกระตุ้นให้ นักเรียน เกิดความมานะพยายาม เพื่อไปให้ถึงเป้าหมาย อันสูงสุดตามที่บิดามารดาตั้งไว้ นักเรียนจึงมีความขยันหมั่นเพียรเอาใจใส่ในการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจึง ออกมาสูง จากงานวิจัยดังกล่าว พอจะสรุปได้ว่าความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า คุณทหารลาดกระบัง เนื่องจากบิดามารดา มักจะเป็นผู้วางแผน วางโครงการสำหรับบุตรของตนว่าจะให้ก้าวหน้าไปในทิศทางใด จะเรียนต่อหรือไม่ เลือกลงเรียนอะไร ประกอบอาชีพใด แม้กระทั่งการจะมีบุตรของบุตร บิดามารดา ก็ยังมีส่วนร่วมอยู่ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์หรือการใช้งานเพื่อการศึกษาก็เท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปเผยแพร่ขอสงวนสิทธิ์ในการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของบุญช่วย โชคอำนวยชัย (2537:89) กล่าวว่า ความคาดหวังของครอบครัวต่ออนาคตการศึกษาของนักเรียนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ ระดับ 0.05

2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่า นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะขยันขันแข็ง ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะเป็นผู้มาเนาะพักเพื่อรอสิ่งที่ทำทลายช่วยความสามารถของตนเอง ขยันขันแข็งในสิ่งที่ต้องใช้สมองขบคิดมากกว่างานที่เป็นกิจวัตร อีกทั้งงานนั้นต้องไม่ซ้ำใคร หรือใช้วิธีการใหม่ๆที่จะแก้ปัญหาให้สำเร็จลุล่วง ความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และแข่งขันกันด้วยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Matsunaga (1961:21) ได้ศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบทางบุคลิกภาพบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชายที่มีผลสัมฤทธิ์สูงและต่ำกว่าระดับความสามารถ องค์ประกอบทางบุคลิกภาพที่ศึกษา คือ อึดทนโน้ตสนี่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทศนคติต่อพ่อแม่ ทศนคติต่อครู และความต้องการด้านต่างๆ

3. การสนับสนุนของผู้ปกครองต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่าการสนับสนุนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพราะผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญต่อนักศึกษานอกเหนือจากการอบรมเลี้ยงดู คือ การให้สนับสนุนค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการเรียน การให้คำแนะนำ การให้กำลังใจและการวางอนาคตเกี่ยวกับการเรียน ดังนั้น การสนับสนุนของผู้ปกครองที่มีต่อนักศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญและมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประเสริฐ เตะชนาราเกียรติ (2532 : 72-73) ที่พบว่า การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครองส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของจันทนีย์ กาญจนะโรจน์ (2530 : 55-57) ที่พบว่า การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง การให้การสนับสนุน การเสริมแรงและการเอาใจใส่ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่อการทำการบ้านมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ William and Robert (อ้างใน จูดีพร ศรีวงศิตานนท์. 2536 : 73) ที่พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีบิดามารดาที่เอาใจใส่ในเรื่องการเรียนของบุตร ให้คำชม ขอมรับ แสดงความสนใจและเข้าใจบุตร มีความรู้สึกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว

4. ตัวแปรความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ถ้านักศึกษามีความสัมพันธ์กับเพื่อนที่ดีอย่างน้อยก็ทำให้นักศึกษามีความอยากที่จะมาเรียนเพราะจะทำให้ นักศึกษารู้สึกมีความสุขในการเรียน และถ้ายิ่งนักศึกษามีความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนที่มีความตั้งใจเรียนและช่วยเหลือในเรื่องเรียนได้ก็ยิ่งจะทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของจินตนา ยูนิพันธ์ (2527 : 61) กลุ่มเพื่อนเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการเรียนการสอนอย่างชัดเจน เพราะสังคมในสถาบันการศึกษาจะมีการรวมตัวหรือจัดกลุ่มกันของนักศึกษา ซึ่งจะเห็นได้จากพฤติกรรมของกลุ่มที่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของนักศึกษา การปฏิสัมพันธ์ของกลุ่ม โครงสร้างของกลุ่มมีจุดมุ่งหมายของกลุ่มอย่างชัดเจนลักษณะของกลุ่มเช่นนี้ จะมีผลต่อแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มเพื่อนบรรยากาศเป็นกันเอง ความเข้าอกเข้าใจช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้ผู้เรียนมีแนวโน้มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีไปด้วย David (1971 : 5789-A) ได้ศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีความพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมชั้นเรียนมากมีแนวโน้มไปในทางที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่มีความพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนน้อย และนุชนาฎ วยศศรี (2544 : 58) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่า นักศึกษาซึ่งมีความสัมพันธ์ที่ดีกับกลุ่มเพื่อน จะไม่มีปัญหาในด้านอารมณ์และจิตใจ ทำให้มีสมาธิในการเรียนสูง เมื่อมีปัญหาในการเรียนก็สามารถถามจากเพื่อนได้ จึงทำให้ผลการเรียนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น เมื่อมีปัญหาในการเรียนก็สามารถถามจากเพื่อนได้ จึงทำให้ผลการเรียนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น และ พูนทรัพย์ วงษ์พานิช (2523 : 13-20) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปริญญาตรี (ค.บ.) ของบุคลากรทางการศึกษาและครูประจำการที่เรียนในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร พบว่า ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลสูงสุดต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและครูประจำการ ซึ่งตัวแปรความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนอาจจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสูงได้

5. ความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษาต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษารู้สึกว่าตนมีความสามารถ ประสบความสำเร็จและมีคุณค่า สังเกตได้จากพฤติกรรมที่แสดงออก สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังเป็นสถานศึกษาที่พัฒนาความภาคภูมิใจในตนเองต่อจากบ้าน สถานศึกษามีหน้าที่ช่วยให้นักศึกษาเกิดความรู้สึกมั่นใจในทักษะ ความสามารถและความรู้สึกภาคภูมิใจในคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย

ของมาลี จุฑา (2542:227) กล่าวว่า ความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษาในสถาบันการศึกษามีความสำคัญต่อความสุขในการเรียน ตลอดจนความสำเร็จในการเรียนได้

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการศึกษาครั้งนี้ สามารถใช้เป็นแนวทางให้สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังและคณะวิศวกรรมศาสตร์ ทราบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน และความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษา มีความสัมพันธ์และสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้มากน้อยแตกต่างกันไป ดังนั้นสถาบันฯ ควรจัดทำโครงการในการส่งเสริมในการเรียนให้นักศึกษาและใช้ในการแนะแนวทางด้านการศึกษา เพื่อนักศึกษาจะได้ปรับปรุงตัวเองทางการเรียน ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษาได้ประสบความสำเร็จในทางการศึกษาต่อไป สถาบันฯ ควรจัดประชุมผู้ปกครอง เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับการส่งเสริมการศึกษา เนื่องจากครอบครัวเป็นองค์ประกอบที่สำคัญเช่นกัน ดังนั้น ผู้ปกครอง ควรเสริมสร้างสัมพันธภาพในครอบครัวให้มีความรักความอบอุ่นยิ่งขึ้น ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้ นักศึกษามีความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษาเพิ่มขึ้น ดังนั้นสถาบันฯ ต้องพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนไปทิศทางเดียวกัน

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาตัวแปรอื่นๆ ที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น ความถนัดทางการเรียน บุคลิกภาพ บรรยากาศในชั้นเรียน การทำกิจกรรมเสริมหลักสูตร
2. ควรศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงหรือต่ำ
3. ควรทำการศึกษาต่อกับกลุ่มตัวอย่างในชั้นปีอื่นๆ และเปรียบเทียบกันระหว่างชั้นปี เพื่อศึกษาว่าแต่ละชั้นปีมีปัจจัยที่ส่งผลเหมือนกันหรือแตกต่างกัน

บรรณานุกรม

- กัลยา อินทธาร. 2540. “องค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา.” (online). Available: <http://www.203.149.11.171.r001/search.htm/>.
- กุลวดี ตริยานนท์. 2536. “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปริญญาโทของนักศึกษาภาคพิเศษกทม. คณะพัฒนาสังคม.” สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- กัตนางค์ มณีศรีและสมหวัง พิธิยานุวัฒน์. 2541. “อิทธิพลของพ่อแม่ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทยและอัตรการอ่านของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 เขตกรุงเทพมหานคร.” *วิธีวิทยาการวิจัย*. 11(2) : 70.
- จันทนีย์ กาญจนะโรจน์. 2530. “ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังทางครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.” *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*.
- จันทิมา ขนายกลาง. 2541. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาโปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ.” *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*.
- จิตราภา กณทลบุตร. 2523. “สมการที่เหมาะสมในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.” *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*.
- จินตนา ยูนิพันธ์. 2527. *การเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพยาบาลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จุไร ชุมรัมย์. 2526. “สภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร.” *ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร*.
- ชนิดา ยอดดี. 2534. “ปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติในการประกอบอาชีพอิสระของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร.” *วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*.

ฐิติพร ศรีวงศิตานนท์. 2536. “ตัวแปรคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาสารัตถศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ดวงกมล คงเมือง. 2533. “ผลกระทบทางครอบครัวต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ดวงกมล มลารัตน์. 2534. “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนายเรืออากาศ.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เดโช สวานานนท์. 2512. ปทานุกรมจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : โอเคียนสโตร์.

ทำนุ วงษ์น้อย. 2531. “องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนตามแผนการเรียนวิชาชีพ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพ.ศ.2521 ในเขตการศึกษา 5.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ. 2541. “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.” สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดปราจีน.

นุชจรี ฉายีเนตร. 2538. “ผลการฝึกทักษะการดำเนินชีวิตที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของคนพิการ.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

บุญชม ศรีสะอาด. 2546. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น.

บุญช่วย โชคอำนวยชัย. 2537. “ปัจจัยทางครอบครัวที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนประถมศึกษาในเขตเทศบาลเมืองอุทัยธานี จังหวัดอุทัยธานี.” กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ประกิจ รัตนสุวรรณ. 2525. การวัดและประเมินผลทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

ประสาธ บัณฑิตวงศ์. 2516. “ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในวิชาวิทยาศาสตร์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และการคิดแบบอเนกนัย.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

ประสาธ อิศรปริดา. 2522. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : กราฟิคอร์.

ประเสริฐ เตชะนาราเกียรติ. 2532. “ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านการเรียน องค์ประกอบด้านครูสภาพแวดล้อมทางบ้านและสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สละนไว้สำหรับบริการทางวิชาการเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีข้อคิดเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประหยัด เกื่อนศิริ. 2536. “ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยมิชชั่น.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

ประหยัด ทองมาก. 2518. “ความวิตกกังวล นิสัยในการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำกว่าระดับความสามารถ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประหยัด ทองมาก. 2519. “ความวิตกกังวลแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำกว่าระดับความสามารถ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปราณี จำนงเจริญ. 2534. “การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา 11 ที่ได้จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณและการวิเคราะห์หุระดับ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เปรมจิต ทศตะ. 2516. “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการประมาณค่าคุณลักษณะความเป็นผู้นำ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ความสามารถในการแก้ปัญหาโดยวิธีใช้หลักการและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.” ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสาทมิตร.

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2538. เอกสารประกอบการสอนวิชาการทดสอบทางจิตวิทยา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พรทิพย์ ถาวรจักร. 2525. “องค์ประกอบบางประการที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2529. การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พศิน แดงจวง. 2537. “องค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการสำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาภาคพิเศษของนักศึกษาสังกัดอุดมศึกษาของรัฐ.” (online). Available:<http://www.203.149.11.171./r001/search.htm/>.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พัชรา ทักสนวิจิตรวงศ์. 2540. “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์” ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

พิศเพลิน เจียวหวาน. 2524. “องค์ประกอบบางประการที่เกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พูนทรัพย์ วงษ์พานิช. 2523. “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ผลทางการเรียนในระดับปริญญาตรี(ค.บ.)ของบุคลากรทางการศึกษาและครูประจำการในวิทยาลัยครูกรุงเทพมหานคร.” ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

เพ็ญศรี อรุณรุ่งเรือง. 2522. “อิทธิพลของสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของพ่อแม่ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของลูก.” วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไพฑูรย์ สีนลรัตน์. 2524. การพัฒนาการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไพศาล หวังพานิช. 2526. การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

มนัสวี พัยคณนันทน์. 2536. “การพัฒนาคุณภาพทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.” การศึกษา. 6(4) : 27.

มาณี เกียรติกุลวัฒนา. 2541. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรศิลปศึกษาชั้นกลางวิทยาลัยช่างศิลป์.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

มาลี จูฑา. 2542. จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : พิมพ์ที่ทิพย์วิสุทธิ์.

เมธี ธรรมวัฒนา. 2544. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีสถาปัตยกรรม สถาบันราชภัฏ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ไมตรี อินทร์ประสิทธิ์. 2529. “การทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์โดยองค์ประกอบบางประการของตัวนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาสังคมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- รวีวรรณ ชินะตระกูล. 2542. การทำวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ที.พี.พี.รินทร์.
- รัตนา ดวงแก้ว. 2527. “สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างเชาวน์ปัญญา สภาพแวดล้อมทางปัญญาและฐานะทางสังคมมีต่อกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.” วิทยาลัยนิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุ่งกานต์ เพ็ชรสไต. 2544. “องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์.” วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน อชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- โรจนา สุขะพันธ์. 2529. “ความสัมพันธ์ระหว่างวินัยในตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาบัณฑิต สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2543. เทคนิคการสร้างและสอบข้อสอบความถนัดทางการเรียนและความสามารถทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น.
- วรรณ อังสิทธิพูนพร. 2544. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วสันต์ ธานินทร์ธราธาร. 2542. “องค์ประกอบบางประการที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนอชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ : กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครปฐม.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปกร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- วัลลภ เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2530. บุคลากรนิสิตนักศึกษา. กรุงเทพฯ:จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรีัญญา เมฆแก้ว. 2536. “ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ นิสัยในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศรีระพร จันทโนทก. 2538. “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ กรุงเทพมหานคร.” ปริญญานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศักดิ์ชัย ศิริศรี. 2535. “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต

ภาคใต้จังหวัดสงขลา.”(Online).Available:<http://www.203.149.11.171/r001/search.htm/>.

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. 2536. “การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพของนักศึกษาครู.” รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ ฯ : กรมการฝึกหัดครูกระทรวงศึกษาธิการ.

ศิริพร ดีสุขแสง. 2529. “การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในภาคการศึกษาด้าน ปีการศึกษา 2529.” รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ศิริสุข พันธุ์ภักดี. 2542. “ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติวิชาสังคมศึกษา 3 การรับรู้ของนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษา 3 ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.” (online). Available:<http://www.203.149.11.171/r001/search.htm/>.

สนทยา เขมวิรัตน์. 2542. “ตัวแปรบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สายวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตพณิชยการพระนคร.” ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

สมใจ ศรีสินรุ่งเรือง. 2529. “การศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2.” มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

สมศักดิ์ สุนทรสุข. 2515. “การศึกษาผลของการสอนแบบสืบสวน (Active Inquiry) ที่มีต่อความคิดสืบสวนสอบสวนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.” ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

สมาคมคหเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทย. 2544. **กรอบกรวยสัมพันธ์**. กรุงเทพฯ:สมาคมคหเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชินูปถัมภ์.

สัมภาษณ์ ฉัตรนุชผา.2529. “การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสระบุรี” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สายวรุณ บุญคง. 2533. “องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนิสิตนักศึกษา : การสังเคราะห์วิจัยเชิงปริมาณ.” (online). Available:<http://www.203.149.11.171/r001/search.htm/>.

สิริพร ดาวิน. 2540. “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี.” ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนวมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

สุภาพ ดวงไสว. 2530. **ทัศนคติและนิสัยการเรียนหลักสูตรพื้นฐานทั่วไปของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.** กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุภาพรณ์ ศศิฉัตรธรรม. 2543. “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความอดสาหะในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระบุรี.” ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ ประสานมิตร.

สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์. 2521. “การวิเคราะห์องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่4ในภาคกลาง” ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

สุวิทย์ สมานมิตร. 2515. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัย : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาคณะเกษตร มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2515.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์. 2514. “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนิสิตปริญญาตรีทางการศึกษา.” วารสารศูนย์ศึกษา. 7-8

อภิญา เจิมประไพ. 2538. “องค์ประกอบบางประการที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตบัณฑิตศึกษา.” ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

อรพินทร์ ชูชมและอัจฉรา สุขารมณ. 2531. รายงานวิจัยเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรี ปัญหาส่วนตัวทัศนคติ และนิสัยในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสาทมิตร. กรุงเทพฯ ฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสาทมิตร.

อรพินทร์ ชูชมและอัจฉรา สุขารมณ. 2531. “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรีปัญหาส่วนตัว ทัศนคติและนิสัยในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโท.” สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

อรพินทร์ ชูชม. 2522. “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นความรู้เดิม สภาพแวดล้อมทางบ้าน แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อวยชัย วยสุวรรณ. 2521. “การพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้องค์ประกอบที่อยู่นอกเหนือความสามารถทางด้านสติปัญญา.” ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- อัจฉรา สุขารมณและอรพินทร์ ชูชม. 2530. รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถกับนักเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปกติ. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- อารมณ เพชรชื่น. 2527. เทคนิคการวัดและประเมินผลการศึกษาระดับประถมศึกษา. ชลบุรี : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางแสน.
- อุบลลักษณ์ ไชยชนะ. 2543. “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการเรียนกับความสอดคล้องในการเลือกคณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่.” ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- เอนกกุล กรีแสง. 2528. “จดหมายถึงเพื่อนครู.” มิตรครู. 27 : 27- 55.
- Barry. P.D. and A.J. Morgan. 1985. **Mental Health and Mental Illness**. 3rd edition Philadelphia : J.B. Lippincott Company.
- Bloom, Benjamin S. 1976. **Human Characteristic and School Learning**. New York : McGraw-Hill Book
- Coopersmith, S. 1981. **The Antecedent of Self-Estem**. Paul. Alto, California:Consulting Psychologists Press, Inc.
- Coopersmith, S .1984. **Self-Esteem Inventories**. 2 edition Paul Alto, California:Consulting Psychologists Press, Inc.
- Dear Joseph D. 1975. "Students Perception of Variables that Relate to Academic Success in College among Black and Whites Males and Females and Sophomores, Juniors. "Dissertation Abstracts. (35)
- Dennis Jeanetage L. 1981. A Study of the Contributing Factors Relating to Why American Indian Study Drop Out of or Graduate from educationnal Programs of the University of North Dakota, **Dissertation Abstracts International**. 150A-150Ac ; October.
- Eichhorn, R.L.and Kalla G.J. s.1962. “Social Class Background as Predictors of Academic Success in Engineering.” **Journal of Engineering Education**.(52).

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Frankle Edward.1962. "A Comparative Study of Achieving and Under-achieving High School Boys of High Intellectual." **Reading in Educational Psychology**.New York : the Macmillan.
- Lawrence D. 1978. **Enhancing Self-Esteem in the Classroom**. London : Paul Chapman Publishing.
- Mc Cell and David C. 1961. **The Achieving Society**New. York : The Free Press.
- Mcfarland, G. K. and M.D. Thimas. 1991. **Psyhiatric Mental Health Nursing Process**. Pennsylvania : J B Lippincott Company.
- Murray, R.B. 1985. **Nursing Concepts for Health Promotion**. New York : Prentice-Hall.
- Papanastasiou Constanitnos. IEA/TIMSS.2000. **Studies in Educational Educationnal Evaluation** . 26(2000) 1-7 . Australia. Published by Elsevire Science Ltd.
- Shore, M.F. and Leiman, A.H.1960."Parential Perceptions of the Student as Related to Academic Achievement in Junior College. "**The Journal of Experimental Education**. 30:391.
- Slavin Robert E. 1994. **Educational Psychology : Theory and Practice**. Boston : Ally and Bacon.
- Worthington H. and Claude Grant. W. 1971 " Factor of Academic Success : A Multivariate Analysis. " **Journal of Educational Research**. (65)
- Wright,Robert J.and Andrew G.Bean,1974. "The Influence of Socioeconmic Status on the Predictability of College Performance." **Journal of Educational Measurement**. (11).

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่งคณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ 041/2548

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์ ของ นางสาวระวีวรรณ ภาโสคา

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นางสาวระวีวรรณ ภาโสคา รหัสประจำตัว
46069605 เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพจึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อควบคุมและ
พิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ดร.ผดุงชัย	ภูพัฒน์	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ผศ.ดร.อำนาจ	ตั้งเจริญชัย	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.สมพร	ไชยะ	ประธานกรรมการ
ดร.ผดุงชัย	ภูพัฒน์	กรรมการ
ผศ.ดร.อำนาจ	ตั้งเจริญชัย	กรรมการ
ดร.ศิริรัตน์	เพชรแสงศรี	กรรมการ
ผศ.ดร.เลิศลักษณ์	กลิ่นหอม	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ตั้ง ณ วันที่ 21 มกราคม พ.ศ. 2548

(รองศาสตราจารย์ระวีวรรณ ชินะตระกูล)

คณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้ง
19 ม.ค. 2548
19 ม.ค. 2548

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการดังนี้

นางสาวระวีวรรณ ภาโสคา รหัสประจำตัว 46069605 ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (FACTORS AFFECTING THE ENGINEERING STUDENTS' LEARNING ACHIEVEMENT OF KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG)" โดยมี ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.อำนาจ ตั้งเจริญชัย เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ซึ่งได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2548

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 9 มิถุนายน พ.ศ.2548

(รศ.ดร.อิทธิพล แจ่มจัต)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หน่วยบัณฑิตศึกษา งานทะเบียน โทร. 3692

ที่ ศร 0524.04/ 4029

วันที่ 9 กันยายน 2548

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ด้วย นางสาวระวีวรรณ ภาโตดา นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง" และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2548 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวระวีวรรณ ภาโตดา ทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับนักศึกษาภายในคณะวิศวกรรมศาสตร์เพื่อการวิจัยได้ พร้อมกันนี้ได้แนบประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ และแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

04/09/48/แฉ่คณบดีมหาวิทยาลัย

Rem

19
19/10/48

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หน่วยบัณฑิตศึกษา งานทะเบียน โทร. 3692

ที่ ศธ 0524.04/ 2945

วันที่ 1 กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน รศ. เกรียงศักดิ์ สุวรรณโพธิ์ศรี

ด้วย นางสาวระวีวรรณ ภาโสดา นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาด
กระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรม
ศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง" โดยมี ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์
ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.อำนาจ ตั้งเจริญชัย เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอ
เชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้มีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อย
เพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นางสาวระวีวรรณ ภาโสดา มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
พร้อมกันนี้ได้แนบบทแบบสอบถาม เพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็น
อย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

ที่ ศธ 0524.04 / 2945

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

4 กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน เจ้ากรมทหารแพทย์ (นต.ดร.พงศ์เทพ จิระโร)

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาวระวีวรรณ ภาโสดา นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง" โดยมี ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.อำนาจ ตั้งเจริญชัย เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะกรรมการอุดมศึกษา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของนางสาวระวีวรรณ ภาโสดา มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-326-4325

ที่ ศธ 0524.04 / 2945

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

1 กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ผศ.ดร.อรสา โกศลนันทกุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาวระวีวรรณ ภาโสคา นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาด
กระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรม
ศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง" โดยมี ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์
ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.อำนาจ ตั้งเจริญชัย เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่อง
ดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหา
ถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ
นางสาวระวีวรรณ ภาโสคา มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็น
อย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

เพื่อสืบค้นข้อมูลหรือเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

หากท่านมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทรสาร. 02-326-4325

ที่ ศธ 0524.04 / 2945

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

1 กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ดร.กฤษณา คิคคี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาวระวีวรรณ ภาโสดา นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาด
กระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรม
ศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง" โดยมี ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์
ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.อำนาจ ตั้งเจริญชัย เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่อง
ดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถามดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหา
ถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ
นางสาวระวีวรรณ ภาโสดา มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็น
อย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

แม้ว่ากรมได้ฯ หงสน อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทรสาร. 02-326-4325

ที่ ศธ 0524.04 / 2945

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

1 กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ดร.ทิวัดต์ มณีโชติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาวระวีวรรณ ภาโสดา นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง" โดยมี ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.อำนาจ ตั้งเจริญชัย เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะกรรมการอุดมศึกษา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของนางสาวระวีวรรณ ภาโสดา มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทรสาร. 02-326-4325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ผู้วิจัยขอความร่วมมือให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อด้วยความจริง เพราะ
ข้อความทุกข้อนั้นมีความสัมพันธ์กัน และมีความสำคัญยิ่งในการวิเคราะห์และมีความสำคัญต่อการ
วิจัย ข้อมูลของนักศึกษาจะเป็นประโยชน์ในการที่จะพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของ
คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

แบบสอบถามฉบับนี้จัดสร้างขึ้นมาเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีทั้งหมด 9 ตอน

- ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 เจตคติที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน
- ตอนที่ 3 ความคาดหวังของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 4 การสนับสนุนของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 5 ความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษา
- ตอนที่ 6 นิสัยทางการเรียน
- ตอนที่ 7 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
- ตอนที่ 8 การบริการของสถานศึกษา
- ตอนที่ 9 ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

นักศึกษาปริญญาโท

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการวิจัยเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำชี้แจง สำหรับแบบสอบถามในตอนที่ 2 ถึงตอนที่ 9 มีวิธีการตอบดังนี้

โปรดอ่านพิจารณาข้อความตามความคิดเห็นของนักศึกษา แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็น โดยพิจารณาเกณฑ์ของแต่ละระดับดังนี้

5	หมายถึง	มีความคิดเห็นในการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความคิดเห็นในการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความคิดเห็นในการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความคิดเห็นในการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความคิดเห็นในการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติต่ออาจารย์

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	ขณะที่สอน อาจารย์ผู้สอนเป็นกันเองกับนักศึกษา					
2.	อาจารย์ผู้สอนชมและวิจารณ์ผลงานของนักศึกษาอย่างยุติธรรม					
3.	อาจารย์ผู้สอนมีการตรวจและแจ้งผลการสอบอย่างรวดเร็ว					
4.	อาจารย์ผู้สอนมีความรู้กว้างขวางและทันสมัย					
5.	อาจารย์ผู้สอนให้ความช่วยเหลือทั้งด้านวิชาการและกิจกรรมเสริมหลักสูตรกับนักศึกษาเสมอ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	ผู้ปกครองต้องการให้นักศึกษาเรียนต่อระดับสูงๆ					
2.	ผู้ปกครองต้องการให้นักศึกษานำความรู้ที่เรียนไปใช้ประกอบอาชีพ ในอนาคต					
3.	ผู้ปกครองต้องการให้นักศึกษาประสบผลสำเร็จด้านการศึกษา					
4.	ผู้ปกครองต้องการให้นักศึกษามีความมานะอดทนในการเรียน					
5.	ผู้ปกครองพึงพอใจกับผลการเรียนที่สูงขึ้นของนักศึกษา					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการสนับสนุนของผู้ปกครอง

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	ผู้ปกครองสนับสนุนค่าใช้จ่ายและอุปกรณ์การเรียนให้กับนักศึกษา อย่างเพียงพอ					
2.	ผู้ปกครองแนะนำเกี่ยวกับการเรียนของนักศึกษา					
3.	ผู้ปกครองให้กำลังใจในการเรียนกับนักศึกษาเสมอ					
4.	ผู้ปกครองวางอนาคตในการศึกษาต่อให้นักศึกษา					
5.	ผู้ปกครองให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมของสถานศึกษา					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษา

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	นักศึกษามีความรู้ลึกที่ติดกับชื่อเสียงของสถาบันฯ ที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่					
2.	นักศึกษามีความรู้ลึกภาคภูมิใจทุกครั้งเมื่อ ได้ยินผู้อื่นชื่นชมและพูดถึงชื่อเสียงของสถาบันที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในทางที่ดี					
3.	มีความอยากลำบากมาก ที่นักศึกษามีโอกาสเข้ามาศึกษาในหลักสูตรนี้					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 6 แบบสอบถามเกี่ยวกับนิสัยทางการเรียน

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	นักศึกษามีการวางแผนเกี่ยวกับการเรียนและการทำงานกลุ่มเสมอ					
2.	นักศึกษาปฏิบัติตามแผนการเรียนที่กำหนดไว้					
3.	นักศึกษาจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียนในแต่ละวิชา					
4.	นักศึกษาเตรียมอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเรียน					
5.	ขณะเรียนนักศึกษาวouldตั้งใจฟังอาจารย์ผู้สอน					
6.	ขณะเรียนนักศึกษาวouldจดคำบรรยายของเรื่องที่เรียน					
7.	ขณะเรียนเมื่อมีข้อสงสัย นักศึกษาวouldซักถามอาจารย์					
8.	นักศึกษาวouldฝึกฝนทักษะเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียน					
9.	นักศึกษาวouldศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากเนื้อหาวิชาที่เรียนจากแหล่งความรู้ต่างๆ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 7 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	นักศึกษามักใช้เวลาส่วนใหญ่ในการฝึกฝนและอ่านตำราที่เรียน					
2.	เมื่อได้รับมอบหมายงานวิชาที่เรียน นักศึกษาจะรีบทำให้เสร็จ เรียบร้อยก่อนกำหนดเสมอ					
3.	นักศึกษามีใจจดจ่ออยู่กับงานที่ได้รับมอบหมาย					
4.	เมื่อใดที่นักศึกษาลงมือทำงานเกี่ยวกับวิชาที่เรียนจะต้องพยายามสุดความสามารถ					
5.	ทุกครั้งที่ทำงานกลุ่ม นักศึกษาจะเป็นผู้นำมากกว่าผู้ตาม					
6.	นักศึกษาพึงพอใจในผลสำเร็จทางการเรียน					
7.	ถึงแม้อาจารย์ที่สอนจะชอบเน้นในสิ่งที่เข้าใจยากแต่นักศึกษาก็มีความพึงพอใจ					
8.	นักศึกษารอบให้ความสนใจกับการพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่เรียน					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 8 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริการของสถาบันฯ

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	ห้องสมุดมีเอกสารและหนังสือทางด้านวิศวกรรมให้ศึกษาค้นคว้าเพียงพอ					
2.	มีวัสดุอุปกรณ์ทางการเรียนให้นักศึกษาปฏิบัติอย่างเพียงพอได้แก่ คอมพิวเตอร์					
3.	ห้องเรียนมีวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน					
4.	มีห้องศึกษาค้นคว้าและทำงานกลุ่ม (นอกเหนือจากห้องสมุด)					
5.	จัดเนื้อหาวิชาในหลักสูตรเหมาะสม ซึ่งสามารถจะนำไปใช้ได้ในการประกอบอาชีพ					
6.	มีบริเวณสำหรับติดตั้งแสดงผลงานของนักศึกษาอย่างเหมาะสม					
7.	มีจำนวนอาจารย์ผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถ เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนทางวิศวกรรม					
8.	ห้องสมุดมีวิดีโอ / ซีดีที่สอดคล้องกับหลักสูตร					
9.	สถานศึกษามีระบบอินเทอร์เน็ตที่ทันสมัย					
10.	อาจารย์เชิญผู้เชี่ยวชาญหรือวิทยากรพิเศษมาบรรยายเพื่อเพิ่มพูนทักษะในวิชาชีพ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 9 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	นักศึกษาและเพื่อนจะชวนกันไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งความรู้ต่างๆ					
2.	เพื่อนจะคอยแนะนำเรื่องการเรียนของนักศึกษา					
3.	เพื่อนจะให้กำลังใจในการเรียนของนักศึกษาเสมอ					
4.	นักศึกษาและเพื่อนจะทบทวนบทเรียนด้วยกัน					
5.	นักศึกษามีเพื่อนต่างคณะหรือต่างสาขาวิชา					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – สกุล	นางสาวระวีวรรณ ภาโสตา
วัน เดือน ปีเกิด	14 ตุลาคม 2522
สถานที่เกิด	อำเภอ บ้านไผ่
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	641/39 ซอยประปา 2 ถนน เจนจบทิศ อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2545 สำเร็จการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป สถาบันราชภัฏสวนดุสิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้